

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2016/C 270/01 Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 1

Törvényszék

2016/C 270/02 A Törvényszék tevékenységének folytatása 2016. szeptember 1-je és 19-e között 2

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2016/C 270/03 C-210/14–C-214/14. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Corte suprema di cassazione [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14) elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság) 3

2016/C 270/04	C-433/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Domenico Rosa elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	4
2016/C 270/05	C-434/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Raffaele Mignone elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	4
2016/C 270/06	C-435/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Mauro Barletta elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	5
2016/C 270/07	C-436/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Davide Cazzorla elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	6
2016/C 270/08	C-437/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Nicola Seminario elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	7

2016/C 270/09	C-462/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lorenzo Carlucci elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	7
2016/C 270/10	C-467/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bergamo [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Chiara Baldo elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	8
2016/C 270/11	C-474/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Salerno [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Cristiano Pontillo elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	9
2016/C 270/12	C-495/14. sz. ügy: A Bíróság (kilencedik tanács) 2016. április 7-i végzése (Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini kontra Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — 89/665/EGK irányelv — Közbeszerzés — Nemzeti szabályozás — A közigazgatási bírósági út igénybevételének díja a közbeszerzések területén — A hatékony jogorvoslatához való jog — Visszatartó hatású illetékek — Közigazgatási aktusok bírósági felülvizsgálata — A tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elve)	10
2016/C 270/13	C-534/14. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bergamo [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	10

2016/C 270/14	C-65/15. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Vito Santoro elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	11
2016/C 270/15	C-504/15. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Frosinone [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Antonio Paolo Conti elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — A Bíróságnak a fogadások gyűjtésére irányuló tevékenységre vonatkozó koncessziók nemzeti szabályozását az uniós joggal összeegyeztethetetlennek nyilvánító ítélete — A rendszer új pályázati eljárás útján történő átalakítása — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	12
2016/C 270/16	C-8/16. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Frosinone [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Paola Tonachella elleni büntetőeljárás (Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — A Bíróságnak a fogadások gyűjtésére irányuló tevékenységre vonatkozó koncessziók nemzeti szabályozását az uniós joggal összeegyeztethetetlennek nyilvánító ítélete — A rendszer új pályázati eljárás útján történő átalakítása — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)	13
2016/C 270/17	C-278/15. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-581/13. sz., Royal County of Berkshire Polo Club kontra OHIM ügyben 2015. március 26-án hozott ítélete ellen a Royal County of Berkshire Polo Club Ltd által 2015. június 4-én benyújtott fellebbezés	13
2016/C 270/18	C-451/15. P. sz. ügy: A Törvényszék (harmadik tanács) T-395/14. sz., Best-Lock (Europe) kontra EUIPO ügyben 2015. június 16-án hozott ítélete ellen a Best-Lock (Europe) által 2015. augusztus 17-én benyújtott fellebbezés	14
2016/C 270/19	C-452/15. P. sz. ügy: A Törvényszék (harmadik tanács) T-396/14. sz., Best-Lock (Europe) kontra EUIPO ügyben 2015. június 16-án hozott ítélete ellen a Best-Lock (Europe) által 2015. augusztus 17-én benyújtott fellebbezés	14
2016/C 270/20	C-479/15. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-89/11. sz., Nanu-Nana Joachim Hoepf kontra EUIPO ügyben 2015. július 9-én hozott ítélete ellen a Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG által 2015. szeptember 7-én benyújtott fellebbezés	14
2016/C 270/21	C-480/15 P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik bővített tanács) T-657/13. sz., KS Sports kontra EUIPO ügyben 2015. július 2-án hozott ítélete ellen a KS Sports IPCo GmbH, mint a BH Stores BV jogutódja által 2015. szeptember 10-én benyújtott fellebbezés	15

2016/C 270/22	C-602/15. P. sz. ügy: A Törvényszék (második tanács) T-633/14. sz., Monster Energy kontra EUIPO ügyben 2015. szeptember 9-én hozott végzése ellen a Monster Energy Company által 2015. november 10-én benyújtott fellebbezés	15
2016/C 270/23	C-603/15. P. sz. ügy: A Törvényszék (második tanács) T-666/14. sz., Monster Energy kontra EUIPO ügyben 2015. szeptember 9-én hozott végzése ellen a Monster Energy Company által 2015. november 10-én benyújtott fellebbezés	15
2016/C 270/24	C-636/15. P. sz. ügy: A Törvényszék (második tanács) T-366/14. sz., August Storck kontra EUIPO ügyben 2015. szeptember 25-én hozott ítélete ellen az August Storck KG által 2015. november 30-án benyújtott fellebbezés	16
2016/C 270/25	C-35/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-526/14. sz., Matratzen Concord GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2015. november 19-én hozott ítélete ellen a Matratzen Concord GmbH által 2016. január 21-én benyújtott fellebbezés	16
2016/C 270/26	C-76/16. sz. ügy: A Najvyšší súd Slovenskej republiky (Szlovákia) által 2016. február 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – INGSTEEL spol. s. r. o., Metrostav a. s. kontra Úrad pre verejnú obstarávanie	16
2016/C 270/27	C-77/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (hatodik tanács) T-628/14. sz., Hewlett Packard Development Company kontra EUIPO ügyben 2015. december 3-án hozott ítélete ellen a Hewlett Packard Development Company LP által 2016. február 11-én benyújtott fellebbezés	17
2016/C 270/28	C-115/16. sz. ügy: Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – N Luxembourg 1 kontra Skatteministeriet	17
2016/C 270/29	C-116/16. sz. ügy: Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Skatteministeriet kontra T Danmark	20
2016/C 270/30	C-117/16. sz. ügy: Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Skatteministeriet kontra Y Denmark Aps	22
2016/C 270/31	C-118/16. sz. ügy: Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X Denmark A/S kontra Skatteministeriet	25
2016/C 270/32	C-119/16. sz. ügy: Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – C Danmark I kontra Skatteministeriet	27
2016/C 270/33	C-191/16. sz. ügy: A Landgericht Berlin (Németország) által 2016. április 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Romano Piscioti kontra Bundesrepublik Deutschland	29
2016/C 270/34	C-265/16. sz. ügy: A Tribunale ordinario di Torino (Olaszország) által 2016. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VCAST Limited kontra R.T.I. SpA	30

2016/C 270/35	C-292/16. sz. ügy: A Helsingin hallinto-oikeus (Finnország) által 2016. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A Oy	31
2016/C 270/36	C-301/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (negyedik tanács) T-586/14. sz., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. március 16-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2016. május 26-án benyújtott fellebbezés	32
2016/C 270/37	C-304/16. sz. ügy: A High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság) által 2016. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – American Express Co. kontra The Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury	33
2016/C 270/38	C-305/16. sz. ügy: A First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Egyesült Királyság) által 2016. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Avon Cosmetics Ltd kontra Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	34
2016/C 270/39	C-323/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített első tanács) T-62/06. RENV II. sz., Olasz Köztársaság és Eurallumina SpA kontra Európai Bizottság ügyben 2016. április 22-én hozott ítélete ellen az Eurallumina SpA által 2016. június 8-án benyújtott fellebbezés	36

Törvényszék

2016/C 270/40	T-162/13. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Magic Mountain Kletterhallen és társai kontra Bizottság („Állami támogatások — A Deutscher Alpenverein eV mászóközpontjainak létesítése és működtetése érdekében nyújtott támogatások — A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — Támogatási program — Kifinomultabb gazdasági elemzés — A piac hiányossága — Jogszerű közérdekű cél — Az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdése — Komoly nehézségek”)	37
2016/C 270/41	T-276/13. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács („Dömping — Az Egyesült Államokból származó bioetanol importja — Végleges dömpingellenes vám — Megsemmisítés iránti kereset — Egyesület — A tagok közvetlen érintettségének hiánya — Elfogadhatatlanság — Országos szintű dömpingellenes vám — Egyéni elbánás — Mintavétel — Védelemhez való jog — A hátrányos megkülönböztetés tilalma — Gondossági kötelezettség”)	38
2016/C 270/42	T-277/13. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Marquis Energy kontra Tanács („Dömping — Az Egyesült Államokból származó bioetanol importja — Végleges dömpingellenes vám — Megsemmisítés iránti kereset — Közvetlen érintettség — Elfogadhatóság — Országos szintű dömpingellenes vám — Egyéni elbánás — Mintavétel”)	38
2016/C 270/43	T-122/14. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Olaszország kontra Bizottság („A Bíróság tagállami kötelezettségzegést megállapító ítélete végrehajtásának elmulasztása — Kényszerítő bírság — A kényszerítő bírságot megállapító határozat — A jogellenes támogatás visszatéríttetésére alkalmazandó kamatszámítási módszer — Kamatos kamatok”)	39
2016/C 270/44	T-614/14. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 16-i ítélete – Fútbol Club Barcelona kontra EUIPO – Kule (KULE) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A KULE európai uniós szövédjegy bejelentése — A korábbi CULE nemzeti szövédjegyek és a közismert CULE védjegy — Viszonylagos kizáró okok — A korábbi védjegyek tényleges használatának hiánya — A 207/2009/EK rendelet 42. cikkének (2) bekezdése — A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”)	40

2016/C 270/45	T-789/14. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 14-i ítélete – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen kontra EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A MEISSEN európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen és Meissener Porzellan európai uniós, valamint nemzeti szó- és ábrás védjegyek — Viszonylagos kizáró okok — Összetéveszthetőség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A korábbi védjegyek megkülönböztető képessége és jóhírneve — A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése — A korábbi védjegyek tényleges használata — A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése — A 207/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése”)	41
2016/C 270/46	T-385/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 14-i ítélete – Loops kontra EUIPO (Fogkefe formája) („Európai uniós védjegy — Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás — Térbeli védjegy — Fogkefe formája — Feltétlen kizáró ok — Megkülönböztető képesség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	41
2016/C 270/47	T-583/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 8-i ítélete – Monster Energy kontra EUIPO (Békeszimbólum ábrázolása) („Európai uniós védjegy — Egy békeszimbólumot ábrázoló, európai uniós, ábrás védjegy bejelentése — In integrum restitutio iránti kérelem — A Törvényszék előtti kereset benyújtására nyitva álló határidő be nem tartása”)	42
2016/C 270/48	T-585/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 8-i ítélete – Monster Energy kontra EUIPO (GREEN BEANS) („Európai uniós védjegy — A GREEN BEANS európai uniós, ábrás védjegy bejelentése — In integrum restitutio iránti kérelem — A Törvényszék előtti kereset benyújtására nyitva álló határidő be nem tartása”)	43
2016/C 270/49	T-362/14. sz. ügy: A Törvényszék 2016. május 26-i végzése – REWE-Zentral kontra EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A felszólalás visszavonása — Okafogyottság”)	43
2016/C 270/50	T-825/14. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 9-i végzése – IREPA kontra Bizottság és Számvevőszék („Megsemmisítés iránti kereset — Halászat — A 2009–2010-es időszakra vonatkozó halászati adatok gyűjtésére irányuló olasz nemzeti program — A felperes részére kifizetett előlegek egy részének behajtása — A számvevőszék előzetes jelentése — Keresettel meg nem támadható aktus — Előkészítő aktus — Előzetes tájékoztató levelek — Terhelési értesítés — Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése — Közvetlen érintettség hiánya — Elfogadhatatlanság”)	44
2016/C 270/51	T-178/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 8-i végzése – Kohrener Landmolkerei és DHG kontra Bizottság („A hagyományos különleges termékek rendszere — 1151/2012/EU rendelet — A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokat a felszólalási nyilatkozatuk késedelmes benyújtásáról tájékoztató bizottsági levél — Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”)	45
2016/C 270/52	T-168/16. sz. ügy: 2016. április 18-án benyújtott kereset – Grizzly Tools kontra Bizottság	45
2016/C 270/53	T-202/16. sz. ügy: 2016. május 3 -án benyújtott kereset – Keturi kambariai kontra EUIPO – Coffee Inn (coffee inn)	46
2016/C 270/54	T-222/16. sz. ügy: 2016. május 11-én benyújtott kereset – Hansen Medical kontra EUIPO – Covidien (MAGELLAN)	47

2016/C 270/55	T-229/16. sz. ügy: 2016. május 6-án benyújtott kereset – Pio De Bragança kontra EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)	48
2016/C 270/56	T-240/16. sz. ügy: 2016. május 14-én benyújtott kereset – Klyuyev kontra Tanács	48
2016/C 270/57	T-242/16. sz. ügy: 2016. május 17-én benyújtott kereset – Stavvtskyi kontra Tanács	50
2016/C 270/58	T-247/16. sz. ügy: 2016. május 13-án benyújtott kereset – Trasta Komerbanka és társai kontra EKB	51
2016/C 270/59	T-248/16. sz. ügy: 2016. május 19-én benyújtott kereset – Walford kontra EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)	52
2016/C 270/60	T-261/16. sz. ügy: 2016. május 25-én benyújtott kereset – Portugália kontra Bizottság	52
2016/C 270/61	T-272/16. sz. ügy: 2016. május 25-én benyújtott kereset – Görög Köztársaság kontra Európai Bizottság	53
2016/C 270/62	T-273/16. sz. ügy: 2016. május 30-án benyújtott kereset – Sun Media kontra EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)	55
2016/C 270/63	T-274/16. sz. ügy: 2016. május 27-én benyújtott kereset – Saleh Thabet kontra Tanács	56
2016/C 270/64	T-275/16. sz. ügy: 2016. május 27-én benyújtott kereset – Mubarak és társai kontra Tanács	57
2016/C 270/65	T-282/16. sz. ügy: 2016. május 30-án benyújtott kereset – Inpost Paczkomaty kontra Bizottság	58
2016/C 270/66	T-283/16. sz. ügy: 2016. május 30-án benyújtott kereset – Inpost kontra Bizottság	60
2016/C 270/67	T-284/16. sz. ügy: 2016. május 23-án benyújtott kereset – Gulli kontra EUIPO – Laverana (Lybera)	61
2016/C 270/68	T-287/16. sz. ügy: 2016. május 30-án benyújtott kereset – Belga Királyság kontra Európai Bizottság	62
2016/C 270/69	T-289/16. sz. ügy: 2016. június 3-án benyújtott kereset – Inox Mare kontra Bizottság	63
2016/C 270/70	T-290/16. sz. ügy: 2016. június 7-én benyújtott kereset – Fruits de Ponent kontra Bizottság	64
2016/C 270/71	T-298/16. sz. ügy: 2016. június 13-án benyújtott kereset – East West Consulting kontra Bizottság	66
2016/C 270/72	T-560/12. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 6-i végzése – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej. kontra ECHA	67

2016/C 270/73	T-537/14. sz. ügy: A Törvényszék 2016. június 1-jei végzése – Laboratoire Nuxe kontra EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)	67
2016/C 270/74	T-84/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. május 31-i végzése – Laboratorios Thea kontra EUIPO – Sebapharma (Sebacur)	67

Közszolgálati Törvényszék

2016/C 270/75	F-121/15. sz. ügy: A Közszolgálati Törvényszék (egyesbíró tanács) 2016. június 14-i ítélete – Fernández González kontra Bizottság (Közszolgálat — Ideiglenes alkalmazott — Valamely európai biztos kabinetjében foglalkoztatott alkalmazott — Ideiglenes alkalmazott felvétele az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének b) pontja alapján — A Bizottsággal fennálló bármely munkaviszony megszakítása hat hónapra — Versenyvizsga sikeres pályázója hiányában az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének b) és d) pontja alapján ideiglenes alkalmazottak felvételéről szóló 2005. július 28-i D(2005) 18064 bizottsági feljegyzés 3.2. pontja) . .	68
2016/C 270/76	F-133/15. sz. ügy: A Közszolgálati Törvényszék (egyes bíró) 2016. június 10-i ítélete – HI kontra Bizottság (Közszolgálat — Tisztviselők — A személyzeti szabályzat 11. cikke — Lojalitási kötelezettség — 11a. cikk — Összeférhetetlenség — Az unió által finanszírozott projekt nyomon követéséért felelős tisztviselő — E tisztviselő és az említett projektért felelős társaság által a projekt céljaira felvett munkavállaló közötti rokoni viszony — Fegyelmi eljárás — Fegyelmi szankció — Visszaminősítés — A fegyelmi tanács összetételének jogszerűsége — Indokolási kötelezettség — Az eljárás időtartama — Ézszerű határidő — A védelemhez való jog megsértése — A non bis in idem elv — Nyilvánvaló értékelési hiba — A szankció arányossága — Enyhítő körülmények)	69

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

(2016/C 270/01)

Utolsó kiadvány

HL C 260., 2016.7.18.

Korábbi közzétételek

HL C 251., 2016.7.11.

HL C 243., 2016.7.4.

HL C 232., 2016.6.27.

HL C 222., 2016.6.20.

HL C 211., 2016.6.13.

HL C 200., 2016.6.6.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék tevékenységének folytatása 2016. szeptember 1-je és 19-e között

(2016/C 270/02)

A Törvényszék a 2016. június 15-i általános értekezletén megállapította, hogy a Törvényszék új tagjainak a Bíróság előtti eskütételére 2016. szeptember 19-én kerül sor, és ezért az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 5. cikke harmadik bekezdésének megfelelően a Törvényszék új tagjainak hivatalba lépéséig:

- a Törvényszék elnökének feladatait M. Jaeger elnök látja el;
 - a Törvényszék elnökhelyettesének feladatait H. Kanninen elnökhelyettes látja el;
 - az öt bíróból és három bíróból álló tanácsok elnökének feladatait H. Kanninen elnökhelyettes, valamint M. E. Martins Ribeiro, S. Papasavvas, M. Prek, A. Dittrich, S. Frimodt Nielsen, M. van der Woude, D. Gratsias és G. Berardis tanácselnökök látják el;
 - a legutóbb a 2016. június 9-i határozattal (HL 2016. C 243., 2. o.) módosított, a bírák tanácsokba történő beosztásáról szóló 2013. október 23-i határozat (HL 2013. C 344., 2. o.), a nagytanács összetételéről és az akadályoztatott bírót helyettesítő bíró kijelölésének módjáról szóló, 2015. május 13-i határozatok (HL 2015. C 213., 2. o.), valamint a tanácsok közötti ügyelosztás rendjéről és a fellebbezési tanácsról szóló, 2013. szeptember 23-i határozatok (HL 2013. C 313., 4. és 5. o.) továbbra is alkalmazandók.
-

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Corte suprema di cassazione [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14) elleni büntetőeljárás

(C-210/14–C-214/14. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/03)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte Suprema Di Cassazione

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárat miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 292., 2014.09.01.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Domenico Rosa elleni büntetőeljárás

(C-433/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/04)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bari

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Domenico Rosa

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárat miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 448., 2014.12.15.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Raffaele Mignone elleni büntetőeljárás

(C-434/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/05)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bari

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Raffaele Mignone

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljáráshoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárat miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 448., 2014.12.15.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Mauro Barletta elleni büntetőeljárás

(C-435/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/06)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bari

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Mauro Barletta

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.

- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejáratá miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 448., 2014.12.15.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Davide Cazzorla elleni büntetőeljárás

(C-436/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/07)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bari

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Davide Cazzorla

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejáratá miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 448., 2014.12.15.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Nicola Seminario elleni büntetőeljárás

(C-437/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/08)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bari

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Nicola Seminario

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárat miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 448., 2014.12.15.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lorenzo Carlucci elleni büntetőeljárás

(C-462/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/09)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bari

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Lorenzo Carlucci

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárta miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 448., 2014.12.15.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bergamo [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Chiara Baldo elleni büntetőeljárás

(C-467/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/10)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bergamo

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Chiara Baldo

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.

- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljáráásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejáratá miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 448., 2014.12.15.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Salerno [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Cristiano Pontillo elleni büntetőeljárás

(C-474/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/11)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Salerno

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Cristiano Pontillo

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljáráásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejáratá miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 462., 2014.12.22.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2016. április 7-i végzése (Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini kontra Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento

(C-495/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — 89/665/EGK irányelv — Közbeszerzés — Nemzeti szabályozás — A közigazgatási bírósági út igénybevételének díja a közbeszerzések területén — A hatékony jogorvoslathoz való jog — Visszatartó hatású illetékek — Közigazgatási aktusok bírósági felülvizsgálata — A tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elve)

(2016/C 270/12)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Az alapeljárás felei

Felperesek: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Alperesek: Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento

Rendelkező rész

A 2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkét, valamint az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a közbeszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslatnak a közigazgatási bíróságok előtti megindításakor olyan bírósági illeték megfizetését írja elő, mint az alapügyben szóban forgó egységes illeték.

⁽¹⁾ HL C 26., 2015.1.26.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bergamo [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne elleni büntetőeljárás

(C-534/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárat időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/13)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bergamo

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.
- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárta miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 34., 2015.02.02.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Bari [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Vito Santoro elleni büntetőeljárás

(C-65/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — Nemzeti szabályozás — A koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása — Új pályázati eljárás — Korábbi koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziók — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/14)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Bari

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Vito Santoro

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket, valamint az egyenlő bánásmód és a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek olyan új pályázati eljárás kiírására vonatkoznak, amely a koncessziók rendszerének a lejárati időbeli kiigazítása révén történő átalakítása céljából a korábban odaítélt koncesszióknál rövidebb időtartamú koncessziókat határoz meg.

- 2) Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárársban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárta miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 138., 2015.04.27.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Frosinone [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Antonio Paolo Conti elleni büntetőeljárás

(C-504/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — A Bíróságnak a fogadások gyűjtésére irányuló tevékenységre vonatkozó koncessziók nemzeti szabályozását az uniós joggal összeegyeztethetetlennek nyilvánító ítélete — A rendszer új pályázati eljárás útján történő átalakítása — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/15)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Frosinone

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Antonio Paolo Conti

Rendelkező rész

Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárársban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárta miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 406., 2015.12.07.

A Bíróság (hetedik tanács) 2016. április 7-i végzése (a Tribunale di Frosinone [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Paola Tonachella elleni büntetőeljárás

(C-8/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Azonos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 56. cikk — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Szerencsejátékok — A Bíróságnak a fogadások gyűjtésére irányuló tevékenységre vonatkozó koncessziók nemzeti szabályozását az uniós joggal összeegyeztethetetlennek nyilvánító ítélete — A rendszer új pályázati eljárás útján történő átalakítása — A tulajdonban álló és a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó tárgyi eszközök és immateriális javak használatának ingyenes átengedése — Korlátozás — Nyomós közérdek — Arányosság)

(2016/C 270/16)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Frosinone

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Paola Tonachella

Rendelkező rész

Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 56. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon korlátozó nemzeti rendelkezés, amely arra kötelezi a szerencsejátékkoncesszió-jogosultat, hogy a játékok kezelésére és gyűjtésére szolgáló hálózatot alkotó és a tulajdonát képező tárgyi eszközök és immateriális javak használatát a tevékenységnek a koncessziós időszak lejárta miatti megszűnésekor, amennyiben ez a korlátozás túllépi az e rendelkezéssel ténylegesen elérni kívánt célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 90., 2016.03.07.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-581/13. sz., Royal County of Berkshire Polo Club kontra OHIM ügyben 2015. március 26-án hozott ítélete ellen a Royal County of Berkshire Polo Club Ltd által 2015. június 4-én benyújtott fellebbezés

(C-278/15. P. sz. ügy)

(2016/C 270/17)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (képviselő: J. Maitland-Walker Solicitor)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A Bíróság (hatodik tanács) a 2016. január 14-i végzésében megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-395/14. sz., Best-Lock (Europe) kontra EUIPO ügyben 2015. június 16-án hozott ítélete ellen a Best-Lock (Europe) által 2015. augusztus 17-én benyújtott fellebbezés

(C-451/15. P. sz. ügy)

(2016/C 270/18)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Best-Lock (Europe) (képviselő: J. Becker Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (hatodik tanács) 2016. április 14-i végzésében megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-396/14. sz., Best-Lock (Europe) kontra EUIPO ügyben 2015. június 16-án hozott ítélete ellen a Best-Lock (Europe) által 2015. augusztus 17-én benyújtott fellebbezés

(C-452/15. P. sz. ügy)

(2016/C 270/19)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Best-Lock (Europe) (képviselő: J. Becker Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (hatodik tanács) 2016. április 14-i végzésében megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-89/11. sz., Nanu-Nana Joachim Hoepf kontra EUIPO ügyben 2015. július 9-én hozott ítélete ellen a Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG által 2015. szeptember 7-én benyújtott fellebbezés

(C-479/15. P. sz. ügy)

(2016/C 270/20)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (képviselők: A. Nordemann Rechtsanwalt, M.C. Maier Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

2016. április 14-i végzésével a Bíróság (hatodik tanács) megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (hetedik bővített tanács) T-657/13. sz., KS Sports kontra EUIPO ügyben 2015. július 2-án hozott ítélete ellen a KS Sports IPCo GmbH, mint a BH Stores BV jogutódja által 2015. szeptember 10-én benyújtott fellebbezés

(C-480/15 P. sz. ügy)

(2016/C 270/21)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: KS Sports IPCo GmbH, mint a BH Stores BV jogutódja (képviselők: T. Dolde Rechtsanwalt, M. Hawkins Solicitor és P. Homann Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

2016. április 14-i végzésével a Bíróság (hatodik tanács) megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (második tanács) T-633/14. sz., Monster Energy kontra EUIPO ügyben 2015. szeptember 9-én hozott végzése ellen a Monster Energy Company által 2015. november 10-én benyújtott fellebbezés

(C-602/15. P. sz. ügy)

(2016/C 270/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Monster Energy Company (képviselő: P. Brownlow solicitor)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2016. május 4-i végzésében megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (második tanács) T-666/14. sz., Monster Energy kontra EUIPO ügyben 2015. szeptember 9-én hozott végzése ellen a Monster Energy Company által 2015. november 10-én benyújtott fellebbezés

(C-603/15. P. sz. ügy)

(2016/C 270/23)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Monster Energy Company (képviselő: P. Brownlow solicitor)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2016. május 4-i végzésében megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (második tanács) T-366/14. sz., August Storck kontra EUIPO ügyben 2015. szeptember 25-én hozott ítélete ellen az August Storck KG által 2015. november 30-án benyújtott fellebbezés

(C-636/15. P. sz. ügy)

(2016/C 270/24)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: August Storck KG (képviselő: N. Gregor Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

2016. május 11-i végzésével a Bíróság (kilencedik tanács) úgy határozott, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-526/14. sz., Matratzen Concord GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2015. november 19-én hozott ítélete ellen a Matratzen Concord GmbH által 2016. január 21-én benyújtott fellebbezés

(C-35/16. P. sz. ügy)

(2016/C 270/25)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Matratzen Concord GmbH (képviselő: I. Selting ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Mariano Barranco Rodriguez, Pablo Barranco Schnitzler

Az Európai Unió Bírósága (hetedik tanács) 2016. április 28-i végzésével a fellebbezést elutasította, és a fellebbezőt kötelezte saját költségeinek viselésére.

A Najvyšší súd Slovenskej republiky (Szlovákia) által 2016. február 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s. kontra Úrad pre verejné obstarávanie

(C-76/16. sz. ügy)

(2016/C 270/26)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Az alapeljárás felei

Felperesek: INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s.

Alperes: Úrad pre verejné obstarávanie

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 47. cikkének céljával, valamint különösen annak (1) bekezdése a) pontjával és (4) bekezdésével a nemzeti hatóság eljárása, amely hatóság a hárommillió euró összegre becsült értékben megkötendő szerződésre vonatkozó közbeszerzési eljárás keretében úgy tekintette, hogy nem teljesülnek a hirdetményben az ajánlattevő gazdasági és pénzügyi kapacitására vonatkozóan meghatározott követelmények az utóbbi által benyújtott nyilatkozat és a bank által adott azon tájékoztatás alapján, amely szerint az érdekelt a felhasználás céljának előírása nélkül és a szerződés értékét meghaladó összegben meghatározott bankhitelhez juthat?
- 2) A banki szolgáltatások tagállami piacán fennálló azon helyzet, miszerint a bank a hitel nyújtására vonatkozó, jogilag kötelező ígérete alapján a hitelszerződésben előírt, de a közbeszerzési szerződés megkötésének időpontjában konkrétan meg nem határozott feltételek teljesülése esetén pénzügyi forrásokat nyújt, a hivatkozott 2004/18/EK irányelv⁽²⁾ 47. cikkének (5) bekezdése értelmében olyan megalapozott indoknak minősülhet-e, amely miatt az ajánlattevő nem tudja benyújtani az ajánlatkérő szerv által kért dokumentumokat, illetve ebben a helyzetben bizonyítható-e a saját gazdasági és pénzügyi kapacitás a bankkal létesített és elegendő fedezetet biztosító hitelviszony fennállását igazoló nyilatkozattal?
- 3) A nemzeti közbeszerzési hatóság által hozott, az ajánlattevőt az eljárásból kizáró határozat bírósági felülvizsgálata keretében az a körülmény, hogy a nyertes ajánlattevő a különböző szerződéseket már majdnem teljes egészében teljesítette, olyan objektív akadálnak minősülhet-e, amely miatt a nemzeti bíróság nem hajthatja végre az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdésével, valamint 2. cikkének (3), (6), (7) és (8) bekezdésére figyelemmel értelmezett rendelkezések tartalmát?

⁽¹⁾ HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 7. kötet 132. o.

⁽²⁾ HL L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 246. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-628/14. sz., Hewlett Packard Development Company kontra EUIPO ügyben 2015. december 3-án hozott ítélete ellen a Hewlett Packard Development Company LP által 2016. február 11-én benyújtott fellebbezés

(C-77/16. P. sz. ügy)

(2016/C 270/27)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Hewlett Packard Development Company LP (képviselők: T. Raab Rechtsanwalt, H. Lauf Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

2016. május 26-i végzésével a Bíróság (tizedik tanács) úgy határozott, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – N Luxembourg 1 kontra Skatteministeriet

(C-115/16. sz. ügy)

(2016/C 270/28)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: N Luxembourg 1

Alperes: Skatteministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdését, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely az irányelv 3. cikkének hatálya alá tartozik, és amely a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények között kamatot kap valamely másik tagállambeli leányvállalatától, az irányelv alkalmazásában a hivatkozott kamat „haszonhúzója”?
 - 1.1. Az 1977. évi OECD adóztatási modellegetmény 11. cikkében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdése szerinti „haszonhúzó” fogalmát?
 - 1.2. Amennyiben az 1.1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy a fogalmat kizárólag az 1977. évi adóztatási modellegetmény 11. cikkéhez fűzött kommentárra (8. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „átesztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (8.1. pont, jelenleg 10.1. pont) és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (10.2. pont)?
 - 1.3. Amennyiben a 2003. évi kommentárok figyelembe vehetők az értelmezés során, úgy annak, hogy valamely társaság ne minősüljön „haszonhúzonak” a 2003/49/EK irányelv alkalmazásában, feltétele-e, hogy ténylegesen sor került pénzeszközök olyan személyekhez juttatására, akiket a kamatfizető székhelye szerinti állam a szóban forgó kamat „haszonhúzóinak” tekint, és – amennyiben igen, úgy – további feltétel-e, hogy a tényleges átadásra a kamatfizetéshez közeli időpontban és/vagy kamatfizetésként kerüljön sor?
 - 1.3.1. Ezzel összefüggésben milyen jelentőséggel bír, ha saját tőkét használnak a kölcsönhöz, ha a szóban forgó kamatot a főösszeghez rendelik (tőkésítik), ha a kamat jogosultja később csoporton belüli átruházást hajt végre az ugyanazon államban illetőséggel rendelkező anyavállalatához azzal a céllal, hogy a szóban forgó államban alkalmazandó szabályok szerint adózási szempontból kiigazítsa a nyereségeit, ha a szóban forgó kamatot később a kölcsönvevő társaság tőkéjévé alakítják, ha a kamat jogosultját szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség terheli a kamat más személy részére történő átadására, és ha a kamatfizető személy székhelye szerinti állam által a kamat „haszonhúzóinak” tekintett személyek többsége más tagállamokban vagy más államokban rendelkezik illetőséggel, amelyekkel Dánia egyezményt kötött a kettős adóztatás elkerüléséről, azaz a dán adójogszabályok alapján nem lenne indokolt a forrásadó levonása, ha a szóban forgó személyek hitelezők lennének, és ezáltal közvetlenül jutnának a kamathoz?
 - 1.4. Azon kérdés értékelése szempontjából, hogy az irányelv alkalmazásában „haszonhúzonak” kell-e tekinteni a kamat jogosultját, milyen jelentőséggel bír, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az ügy tényállásának értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult – a kapott kamat más személynek való átadására irányuló szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség hiányában – nem rendelkezett „teljes körű” jogosultsággal a kamat „használatára és hasznainak szedésére” az 1977. évi adóztatási modellegetmény 2014. évi kommentárjában szereplő módon?
2. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv 5. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozása a csalás vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, vagy az irányelv 5. cikkének (2) bekezdésére való hivatkozása, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 5. cikkét átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókijátszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 5. cikkel összhangban lehet értelmezni?

- 2.1. Amennyiben a 2. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 5. cikke szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (2) bekezdésének d) pontja, amely szerint a kamatjövedelemre vonatkozó korlátozott adókötelezettség nem vonatkozik „a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló 2003/49/EK irányelv [...] szerint adómentes kamatra”?
3. Az irányelv 5. cikkének hatálya alá tartozó, megállapodáson alapuló visszaélés-ellenes rendelkezés-e a valamely két tagállam között létrejött és az OECD adóztatási modelleghelyezményrel összhangban megszövegezett, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény olyan rendelkezése, amelynek értelmében a kamat adóztatása attól függ, hogy a kamat jogosultja tekintendő-e a kamat haszonhúzójának?
4. A 2003/49/EK irányelv szerinti visszaélésnek stb. minősül-e, ha a kamatfizető székhelye szerinti tagállamban adólevonás érvényesíthető a kamatra, míg a kamat jogosultjának székhelye szerinti tagállamban nem adóztatják a kamatot?
5. Annak a tagállamnak, amely nem kívánja elismerni, hogy valamely másik tagállambeli társaság a kamat haszonhúzója, és azzal érvel, hogy a másik tagállambeli társaság úgynevezett mesterséges áteresztő társaság, kötelessége-e a 2003/49/EK irányelv vagy az EK 10. cikk alapján meghatározni azon személy tagállamát, amely ebben az esetben haszonhúzónak tekintendő?
6. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében az utóbbi tagállamban a forrásadó levonásáért felelős társaságnak (leányvállalat) magasabb mértékű késedelmi kamatot kell fizetnie a forrásadó-tartozás késedelmes megfizetése esetén ahhoz a késedelmi kamathoz képest, amelyet a tagállam az ugyanazon tagállamban illetőséggel rendelkező társasággal szemben érvényesített társaságiadó-követelés (a kamatjövedelmet is beleértve) esetén alkalmaz?
7. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra adóalanyként korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel (másodlagosan az EK 56. cikkel) – külön-külön vagy együttesen – ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében:
- a) az utóbbi tagállam a kamatfizető személyt a kamat után forrásadó levonására kötelezi, és e forrásadó-levonás elmaradása esetén e személy hatóságokkal szembeni fizetési kötelezettségét állapítja meg, noha ilyen forrásadó-levonási kötelezettség nem áll fenn akkor, amikor a kamat jogosultja az utóbbi tagállamban rendelkezik illetőséggel?
- b) az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatnak nem kellett volna társaságiadó-előleget fizetnie az első két adóévben, hanem csak a forrásadó esedékességének időpontjánál jóval későbbi időpontban kezdett volna társasági adót fizetni?

A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a 6. kérdésre adandó válaszát illessze bele a 7. kérdésre adandó válaszába.

⁽¹⁾ A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Skatteministeriet kontra T Danmark

(C-116/16. sz. ügy)

(2016/C 270/29)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteministeriet

Alperes: T Danmark

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdésére való hivatkozása a csalás vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 1. cikkének (2) bekezdését átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókijátszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban lehet értelmezni?
 - 1.1 Amennyiben az 1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja, amely szerint „előfeltétel, hogy az osztalékot nem adóztatják [...] a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 90/435/EGK tanácsi irányelv rendelkezései szerint”?
2. Az irányelv 1. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, megállapodáson alapuló visszaélés-ellenes rendelkezés-e a valamely két tagállam között létrejött és az OECD adóztatási modellegyezményrel összhangban megszüvegezett, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény olyan rendelkezése, amelynek értelmében az osztalék adóztatása attól függ, hogy az osztalék jogosultja tekintendő-e az osztalék „haszonhúzójának”?
3. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, úgy a nemzeti bíróságnak kell-e meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, vagy a 90/435/EGK irányelv alkalmazásában úgy kell értelmezni azt, hogy különös uniós jogi jelentőséget kell tulajdonítani a Bíróság által értelmezendő fogalomnak?
4. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, és a 3. kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem a nemzeti bíróságnak kell meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, akkor úgy kell-e azt értelmezni, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely a jelen ügy körülményei között osztalékban részesül valamely másik tagállambeli leányvállalatától, ezen osztalékok „haszonhúzójának” tekintendő a fogalom uniós jog szerinti értelmezésében?
 - a) A 2003/49/EK irányelv (a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv) 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a „haszonhúzó” fogalmát?
 - b) A fogalmat kizárólag az 1977. évi OECD adóztatási modellegyezmény 10. cikkéhez fűzött kommentárra (12. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „áteresztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket, és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket?

- c) Milyen jelentőséggel bír a kérdés eldöntése során, hogy „haszonhúzó” kell-e tekinteni az osztalék jogosultját, ha az osztalék jogosultját szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség terheli az osztalék más személy részére történő átadására?
- d) Azon kérdés értékelése szempontjából, hogy „haszonhúzó” kell-e tekinteni az osztalék jogosultját, milyen jelentőséggel bír, ha a kérdést előterjesztő bíróság az ügy tényállásának értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult – a kapott osztalék más személynek való átadására irányuló szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség hiányában – nem rendelkezett „teljes körű” jogosultsággal az osztalék „használatára és hasznainak szedésére” az 1977. évi adóztatási modellegezsmény 2014. évi kommentárjában szereplő módon?
5. Amennyiben feltételezzük, hogy léteznek olyan „hazai rendelkezések, amelyek a csalás vagy a visszaélés megakadályozásához szükségesek”, lásd a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, hogy a valamely tagállamban illetékességgel rendelkező társaság (A) osztalékot fizetett a valamely másik tagállambeli anyavállalatnak (B), és onnan átkerült a hivatkozott társaság EU/EGT területén kívüli illetőségű anyavállalatához (C), amely ezt követően az ugyancsak az EU/EGT területén kívüli székhellyel rendelkező anyavállalatához (D) továbbította a pénzeszközöket, hogy az elsőként említett állam és a C társaság székhelye szerinti állam között nem jött létre a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény, hogy az elsőként említett állam és a D társaság székhelye szerinti állam között létrejött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény, és hogy az elsőként említett állam a jogszabályai alapján nem követelheti az A-tól D részére juttatott osztalékot terhelő forrásadót, ha D az A társaság közvetlen tulajdonosa, akkor megvalósul-e az irányelv szerinti visszaélés és B nem részesül az irányelv szerinti védelemben?
6. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, úgy az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikkel ellentétes-e az olyan rendelkezés, amely alapján az utóbbi tagállam adóztatja a másik tagállambeli anyavállalat osztalékát, majd a szóban forgó tagállam az egyébként hasonló helyzetben lévő belföldi anyavállalatokat mentesíti az ilyen osztalékot terhelő adó alól?
7. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra korlátozott adókötelezettség vonatkozik az osztalékkal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikkel ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében az utóbbi tagállamban a forrásadó levonásáért felelős társaságnak (leányvállalat) magasabb mértékű késedelmi kamatot kell fizetnie a forrásadó-tartozás késedelmes megfizetése esetén ahhoz a késedelmi kamathoz képest, amelyet a tagállam az ugyanazon tagállamban illetőséggel rendelkező társasággal szemben érvényesített társaságiadó-követelés esetén alkalmaz?
8. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, és a 3. kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem a nemzeti bíróságnak kell meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, és amennyiben ez alapján a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) nem mentesülhet a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv alapján a valamely másik tagállambeli társaságtól (leányvállalat) kapott osztalékok tekintetében, akkor ez utóbbi tagállamnak kötelessége-e a 90/435/EGK irányelv vagy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése alapján meghatározni azon személy tagállamát, amely ebben az esetben haszonhúzó” tekintendő?
9. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, úgy az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikkel (másodlagosan az EUMSZ 63. cikkel) – külön-külön vagy együttesen – ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében:
- a) az utóbbi tagállam a leányvállalatot az osztalék után forrásadó levonására kötelezi, és e forrásadó-levonás elmaradása esetén e személy hatóságokkal szembeni fizetési kötelezettségét állapítja meg, noha ilyen forrásadó-levonási kötelezettség nem áll fenn akkor, amikor az anyavállalat a tagállamban rendelkezik illetőséggel?

b) az utóbbi tagállam késedelmi kamatot számít fel a forrásadó-tartozással összefüggésben?

A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a 6. és 7. kérdésre adandó választ illessze a 9. kérdésre adandó válaszába.

10. Olyan körülmények között, ahol

1. a valamely tagállamban illetékességgel rendelkező társaság (anyavállalat) teljesíti a 90/435/EGK irányelvben szereplő követelményt, és (2011-ben) a tulajdonában van legalább a valamely másik tagállambeli társaság (leányvállalat) jegyzett tőkéjének 10 %-a;
2. az anyavállalat ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a leányvállalattól kapott osztalék tekintetében;
3. az anyavállalat EU/EGT területén kívüli székhellyel rendelkező (közvetlen vagy közvetett) részvényese(i) tekintendő (k) a szóban forgó osztalék haszonhúzójának (haszonhúzóinak);
4. a fent hivatkozott (közvetlen vagy közvetett) részvényes(ek) nem tesz(nek) eleget a tőkére vonatkozó hivatkozott követelménynek sem;

akkor az EUMSZ 63. cikkel ellentétes-e az olyan rendelkezés, amely szerint a leányvállalat székhelye szerinti tagállam megadóztatja a szóban forgó osztalékot, ha a szóban forgó tagállam a 90/435/EGK irányelv tőkére vonatkozó követelményét – azaz a 2011-es adóévben rendelkezik az osztalékot fizető társaság jegyzett tőkéjének legalább 10 %-ával – teljesítő belföldi társaságokat adómentességben részesíti az ilyen osztalékok tekintetében?

⁽¹⁾ A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Skatteministeriet kontra Y Denmark Aps

(C-117/16. sz. ügy)

(2016/C 270/30)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteministeriet

Alperes: Y Denmark Aps

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdésre való hivatkozása a család vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 1. cikkének (2) bekezdését átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókiptárszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban lehet értelmezni?

1.1. Amennyiben az 1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja, amely szerint „előfeltétel, hogy az osztalékot nem adóztatják [...] a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 90/435/EGK tanácsi irányelv rendelkezései szerint”?

2. Az irányelv 1. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, megállapodáson alapuló visszaélés-ellenes rendelkezés-e a valamely két tagállam között létrejött és az OECD adóztatási modellelgyezményrel összhangban megszövegezett, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény olyan rendelkezése, amelynek értelmében az osztalék adóztatása attól függ, hogy az osztalék jogosultja tekintendő-e az osztalék „haszonhúzójának”?
 - 2.1. Amennyiben igen, úgy kell-e értelmezni az irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő „megállapodást”, hogy az feltételezi, hogy a tagállam a nemzeti joga szerint az adófizető hátrányára hivatkozhat a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményre?
3. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, úgy a nemzeti bíróságnak kell-e meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, vagy a 90/435/EGK irányelv alkalmazásában úgy kell értelmezni azt, hogy különös uniós jogi jelentőséget kell tulajdonítani a Bíróság elé terjesztett fogalomnak?
4. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, és a 3. kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem a nemzeti bíróságnak kell meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, akkor úgy kell-e azt értelmezni, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely a jelen ügy körülményei között osztalékban részesül valamely másik tagállambeli leányvállalatától, ezen osztalékok „haszonhúzójának” tekintendő a fogalom uniós jog szerinti értelmezésében?
 - a) A 2003/49/EK irányelv (a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv) 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a „haszonhúzó” fogalmát?
 - b) A fogalmat kizárólag az 1977. évi OECD adóztatási modellelgyezmény 10. cikkéhez fűzött kommentárra (12. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „átesztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket, és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket?
 - c) Milyen jelentőséggel bír a kérdés eldöntése során, hogy „haszonhúzó” kell-e tekinteni az osztalék jogosultját, ha az osztalék jogosultját szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség terheli az osztalék más személy részére történő átadására?
 - d) Azon kérdés értékelése szempontjából, hogy „haszonhúzó” kell-e tekinteni az osztalék jogosultját, milyen jelentőséggel bír, ha a kérdést előterjesztő bíróság az ügy tényállásának értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult – a kapott osztalék más személynek való átadására irányuló szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség hiányában – nem rendelkezett „teljes körű” jogosultsággal az osztalék „használatára és hasznainak szedésére” az 1977. évi adóztatási modellelgyezmény 2014. évi kommentárjában szereplő módon?
5. Amennyiben feltételezzük, hogy léteznek olyan „hazai rendelkezések, amelyek a csalás vagy a visszaélés megakadályozásához szükségesek”, lásd a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, hogy a valamely tagállamban illetékességgel rendelkező társaság (A) osztalékot fizetett a valamely másik tagállambeli anyavállalatnak (B), és onnan átkerült a hivatkozott társaság EU/EGT területén kívüli illetőségű anyavállalatához (C), amely ezt követően az ugyancsak az EU/EGT területén kívüli székhellyel rendelkező anyavállalatához (D) továbbította a pénzeszközöket, hogy az elsőként említett állam, és a C társaság székhelye szerinti állam között nem jött létre a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény, hogy az elsőként említett állam, és a D társaság székhelye szerinti állam között létrejött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény, és hogy az elsőként említett állam a jogszabályai alapján nem követelheti az A-tól D részére juttatott osztalékot terhelő forrásadót, ha D az A társaság közvetlen tulajdonosa, akkor megvalósul-e az irányelv szerinti visszaélés és B nem részesül az irányelv szerinti védelemben?
6. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel (és/vagy az EK 56. cikkel) ellentétes-e az olyan rendelkezés, amely alapján az utóbbi tagállam adóztatja a másik tagállambeli anyavállalat osztalékát, majd a szóban forgó tagállam az egyébként hasonló helyzetben lévő belföldi anyavállalatokat mentesíti az ilyen osztalékok terhelő adó alól?

7. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra korlátozott adókötelezettség vonatkozik az osztalékkal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel (és/vagy az EK 56. cikkel) ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében az utóbbi tagállamban a forrásadó levonásáért felelős társaságnak (leányvállalat) magasabb mértékű késedelmi kamatot kell fizetnie a forrásadó-tartozás késedelmes megfizetése esetén ahhoz a késedelmi kamathoz képest, amelyet a tagállam az ugyanazon tagállamban illetőséggel rendelkező társasággal szemben érvényesített társaságiadó-követelés esetén alkalmaz?
8. Amennyiben a Bíróság igenlő választ ad a 2. kérdésre, és a 3. kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem a nemzeti bíróságnak kell meghatároznia a „haszonhúzó” fogalom tartalmát, és amennyiben ez alapján a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) nem mentesülhet a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv alapján a valamely másik tagállambeli társaságtól (leányvállalat) kapott osztalékok tekintetében, akkor ez utóbbi tagállamnak kötelessége-e a 90/435/EGK irányelv vagy az EK 10. cikk alapján meghatározni azon személy tagállamát, amely ebben az esetben haszonhúzónak tekintendő?
9. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott osztalék tekintetében, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel (másodlagosan az EK 56. cikkel) – külön-külön vagy együttesen – ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében:
- a) az utóbbi tagállam a leányvállalatot az osztalék után forrásadó levonására kötelezi, és e forrásadó-levonás elmaradása esetén e személy hatóságokkal szembeni fizetési kötelezettségét állapítja meg, noha ilyen forrásadó-levonási kötelezettség nem áll fenn akkor, amikor az anyavállalat a tagállamban rendelkezik illetőséggel?
- b) az utóbbi tagállam késedelmi kamatot számít fel a forrásadó-tartozással összefüggésben?

A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a 6. és 7. kérdésre adandó válaszát illessze a 9. kérdésre adandó válaszába.

10. Olyan körülmények között, ahol

1. a valamely tagállamban illetékeséggel rendelkező társaság (anyavállalat) teljesíti a 90/435/EGK irányelvben szereplő követelményt, és (2005-ben és 2006-ban) a tulajdonában van legalább a valamely másik tagállambeli társaság (leányvállalat) jegyzett tőkéjének 20 %-a;
2. az anyavállalat ténylegesen nem mentesül a forrásadó alól a 90/435/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése alapján a leányvállalattól kapott osztalék tekintetében;
3. az anyavállalat EU/EGT területén kívüli székhellyel rendelkező (közvetlen vagy közvetett) részvényese(i) tekintendő (k) a szóban forgó osztalék haszonhúzójának (haszonhúzóinak);
4. a fent hivatkozott (közvetlen vagy közvetett) részvényes(ek) nem tesz(nek) eleget a tőkére vonatkozó hivatkozott követelménynek sem;

akkor az EK 56. cikkel ellentétes-e az olyan rendelkezés, amely szerint a leányvállalat székhelye szerinti tagállam megadóztatja a szóban forgó osztalékokat, ha a szóban forgó tagállam a 90/435/EGK irányelv tőkére vonatkozó követelményét – azaz a 2005-ös és 2006-os adóévben rendelkezik az osztalékokat fizető társaság jegyzett tőkéjének legalább 20 %-ával (2007-ben és 2008-ban 15 %, és azt követően 10 %) – teljesítő belföldi társaságokat adómentességben részesíti az ilyen osztalékok tekintetében?

(¹) A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X Denmark A/S kontra Skatteministeriet

(C-118/16. sz. ügy)

(2016/C 270/31)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: X Denmark A/S

Alperes: Skatteministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdését, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely az irányelv 3. cikkének hatálya alá tartozik, és amely a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények között kamatot kap valamely másik tagállambeli leányvállalatától, az irányelv alkalmazásában a hivatkozott kamat „haszonhúzója”?
 - 1.1. Az 1977. évi OECD adóztatási modellegyezmény 11. cikkében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdése szerinti „haszonhúzó” fogalmát?
 - 1.2. Amennyiben az 1.1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy a fogalmat kizárólag az 1977. évi adóztatási modellegyezmény 11. cikkéhez fűzött kommentárra (8. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „áteresztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (8.1. pont, jelenleg 10.1. pont) és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (10.2. pont)?
 - 1.3. Amennyiben a 2003. évi kommentárok figyelembe vehetők az értelmezés során, úgy annak, hogy valamely társaság ne minősüljön „haszonhúzó” a 2003/49/EK irányelv alkalmazásában, feltétele-e, hogy ténylegesen sor került pénzeszközök olyan személyekhez juttatására, akiket a kamatfizető székhelye szerinti állam a szóban forgó kamattal „haszonhúzó” tekint, és – amennyiben igen, úgy – további feltétel-e, hogy a tényleges átadásra a kamatfizetéshez közeli időpontban és/vagy kamatfizetesként kerüljön sor?
 - 1.3.1. Ezzel összefüggésben milyen jelentőséggel bír, ha saját tőkét használnak a kölcsönhöz, ha a szóban forgó kamatot a főösszeghez rendelik (tőkésítik), ha a kamat jogosultja később csoporton belüli átruházást hajt végre az ugyanazon államban illetőséggel rendelkező anyavállalatához azzal a céllal, hogy a szóban forgó államban alkalmazandó szabályok szerint adózási szempontból kiigazítsa a nyereségeit, ha a szóban forgó kamatot később a kölcsönvevő társaság tőkéjévé alakítják, ha a kamat jogosultját szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség terheli a kamat más személy részére történő átadására, és ha a kamatfizető személy székhelye szerinti állam által a kamattal „haszonhúzó” tekintett személyek többsége más tagállamokban vagy más államokban rendelkezik illetőséggel, amelyekkel Dánia egyezményt kötött a kettős adóztatás elkerüléséről, azaz a dán adójogszabályok alapján nem lenne indokolt a forrásadó levonása, ha a szóban forgó személyek hitelezők lennének, és ezáltal közvetlenül jutnának a kamathoz?
 - 1.4. Azon kérdés értékelése szempontjából, hogy az irányelv alkalmazásában „haszonhúzó” kell-e tekinteni a kamat jogosultját, milyen jelentőséggel bír, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az ügy tényállásának értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult – a kapott kamat más személynek való átadására irányuló szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség hiányában – nem rendelkezett „teljes körű” jogosultsággal a kamattal „használatára és hasznainak szedésére” az 1977. évi adóztatási modellegyezmény 2014. évi kommentárjában szereplő módon?

2. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv 5. cikkének (1) bekezdésre való hivatkozása a család vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, vagy az irányelv 5. cikkének (2) bekezdésére való hivatkozása, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 5. cikkét átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókijátszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 5. cikkel összhangban lehet értelmezni?
 - 2.1. Amennyiben a 2. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 5. cikke szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (2) bekezdésének d) pontja, amely szerint a kamatjövedelemre vonatkozó korlátozott adókötelezettség nem vonatkozik „a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló 2003/49/EK irányelv [...] szerint adómentes kamatra”?
3. Az irányelv 5. cikkének hatálya alá tartozó, megállapodáson alapuló visszaélés-ellenes rendelkezés-e a valamely két tagállam között létrejött és az OECD adóztatási modellegezménnyel összhangban megszüvegezett, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény olyan rendelkezése, amelynek értelmében a kamat adóztatása attól függ, hogy a kamat jogosultja tekintendő-e a kamat hasznhúzójának?
4. A 2003/49/EK irányelv szerinti visszaélésnek stb. minősül-e, ha a kamatfizető székhelye szerinti tagállamban adólevonás érvényesíthető a kamatra, míg a kamat jogosultjának székhelye szerinti tagállamban nem adóztatják a kamatot?
5. Kiterjed-e a 2003/49/EK irányelv hatálya a luxemburgi illetőséggel rendelkező, a luxemburgi jog alapján „*société en commandite par actions*” (betéti részvénytársaság; a továbbiakban: S.C.A.) formában létrehozott és nyilvántartásba vett, valamint a kockázatiőke-befektető társaságokról (SICAR) szóló, 2004. június 15-i luxemburgi törvény alapján „*société d'investissement en capital à risque*” (kockázatiőke-befektető társaság; a továbbiakban: SICAR) társaságnak minősülő társaságra?
 - 5.1. Amennyiben az 5. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy lehet-e valamely luxemburgi „S.C.A./SICAR” a kamat „hasznhúzója” a 2003/49/EK irányelv alapján, jöllehet a kamatot fizető társaság székhelye szerinti tagállam a nemzeti joga szerint adózási szempontból átlátható joganynak tekinti a szóban forgó társaságot?
 - 5.2. Amennyiben az 1. kérdésre nemleges válasz adandó, és a kamat jogosultja nem tekinthető a szóban forgó kamat „hasznhúzójának”, úgy a szóban forgó ügyben felmerült körülmények között az S.C.A./SICAR tekinthető-e az irányelv alkalmazásában a szóban forgó kamat „hasznhúzójának”?
6. Annak a tagállamnak, amely nem kívánja elismerni, hogy valamely másik tagállambeli társaság a kamat hasznhúzója, és azzal érvel, hogy a másik tagállambeli társaság úgynevezett mesterséges áteresztő társaság, kötelessége-e a 2003/49/EK irányelv vagy az EK 10. cikk alapján meghatározni azon személy tagállamát, amely ebben az esetben hasznhúzóznak tekintendő?
7. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel ellentétes-e az olyan jogsabály, amelynek értelmében az utóbbi tagállamban a forrásadó levonásáért felelős társaságnak (leányvállalat) magasabb mértékű késedelmi kamatot kell fizetnie a forrásadó-tartozás késedelmes megfizetése esetén ahhoz a késedelmi kamathoz képest, amelyet a tagállam az ugyanazon tagállamban illetőséggel rendelkező társasággal szemben érvényesített társaságiadó-követelés (a kamatjövedelmet is beleértve) esetén alkalmaz?

8. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra adóalanyként korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel (másodlagosan az EK 56. cikkel) – külön-külön vagy együttesen – ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében:

- a) az utóbbi tagállam a kamatfizető személyt a kamat után forrásadó levonására kötelezi, és e forrásadó-levonás elmaradása esetén e személy hatóságokkal szembeni fizetési kötelezettségét állapítja meg, noha ilyen forrásadó-levonási kötelezettség nem áll fenn akkor, amikor a kamat jogosultja az utóbbi tagállamban rendelkezik illetőséggel?
- b) az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatnak nem kellett volna társaságiadó-előleget fizetnie az első két adóévben, hanem csak a forrásadó esedékességének időpontjánál jóval későbbi időpontban kezdett volna társasági adót fizetni?

A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a 7. kérdésre adandó válaszát illessze bele a 8. kérdésre adandó válaszába.

(¹) A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

Az Østre Landsret (Dánia) által 2016. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – C Danmark I kontra Skatteministeriet

(C-119/16. sz. ügy)

(2016/C 270/32)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: C Danmark I

Alperes: Skatteministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv (¹) 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdését, hogy az a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság, amely az irányelv 3. cikkének hatálya alá tartozik, és amely a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények között kamatot kap valamely másik tagállambeli leányvállalatától, az irányelv alkalmazásában a hivatkozott kamat „haszonhúzója”?

1.1. Az 1977. évi OECD adóztatási modellegyezmény 11. cikkében szereplő megfelelő fogalommal összhangban kell-e értelmezni a 2003/49/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdése szerinti „haszonhúzó” fogalmát?

1.2. Amennyiben az 1.1. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy a fogalmat kizárólag az 1977. évi adóztatási modellegyezmény 11. cikkéhez fűzött kommentárra (8. pont) tekintettel kell értelmezni, vagy további kommentárok is figyelembe vehetők az értelmezés során, beleértve a 2003-ban az „áteresztő társaságokkal” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (8.1. pont, jelenleg 10.1. pont) és a 2014-ben a „szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettségekkel” összefüggésben megfogalmazott kiegészítéseket (10.2. pont)?

- 1.3. Amennyiben a 2003. évi kommentárok figyelembe vehetők az értelmezés során, úgy annak, hogy valamely társaság ne minősüljön „haszonhúzóknak” a 2003/49/EK irányelv alkalmazásában, feltétele-e, hogy ténylegesen sor került pénzeszközök olyan személyekhez juttatására, akiket a kamatfizető székhelye szerinti állam a szóban forgó kamat „haszonhúzóinak” tekint, és – amennyiben igen, úgy – további feltétel-e, hogy a tényleges átadásra a kamatfizetéshez közeli időpontban és/vagy kamatfizetésként kerüljön sor?
- 1.3.1. Ezzel összefüggésben milyen jelentőséggel bír, ha saját tőkét használnak a kölcsönhöz, ha a szóban forgó kamatot a főösszeghez rendelik (tőkésítik), ha a kamat jogosultja később csoporton belüli átruházást hajt végre az ugyanazon államban illetőséggel rendelkező anyavállalatához azzal a céllal, hogy a szóban forgó államban alkalmazandó szabályok szerint adózási szempontból kiigazítsa a nyereségeit, ha a szóban forgó kamatot később a kölcsönvevő társaság tőkéjévé alakítják, ha a kamat jogosultját szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség terheli a kamat más személy részére történő átadására, és ha a kamatfizető személy székhelye szerinti állam által a kamat „haszonhúzóinak” tekintett személyek többsége más tagállamokban vagy más államokban rendelkezik illetőséggel, amelyekkel Dánia egyezményt kötött a kettős adóztatás elkerüléséről, azaz a dán adójogszabályok alapján nem lenne indokolt a forrásadó levonása, ha a szóban forgó személyek hitelezők lennének, és ezáltal közvetlenül jutnának a kamathoz?
- 1.4. Azon kérdés értékelése szempontjából, hogy az irányelv alkalmazásában „haszonhúzóknak” kell-e tekinteni a kamat jogosultját, milyen jelentőséggel bír, ha a kérdést előterjesztő bíróság az ügy tényállásának értékelését követően arra a következtetésre jutott, hogy a jogosult – a kapott kamat más személynek való átadására irányuló szerződéses vagy jogszabályon alapuló kötelezettség hiányában – nem rendelkezett „teljes körű” jogosultsággal a kamat „használatára és hasznainak szedésére” az 1977. évi adóztatási modellegezmény 2014. évi kommentárjában szereplő módon?
2. Azt feltételezi-e a tagállamnak az irányelv 5. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozása a csalás vagy visszaélés megelőzésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazása tekintetében, vagy az irányelv 5. cikkének (2) bekezdésére való hivatkozása, hogy a szóban forgó tagállam az irányelv 5. cikkét átültető különös hazai rendelkezést fogad el, vagy hogy a nemzeti jogban vannak olyan, a csalásra, visszaélésre és adókijátszásra vonatkozó általános rendelkezések vagy elvek, amelyeket az 5. cikkel összhangban lehet értelmezni?
- 2.1. Amennyiben a 2. kérdésre igenlő válasz adandó, úgy az irányelv 5. cikke szerinti különös hazai rendelkezésnek tekinthető-e a társasági adóról szóló törvény 2. cikke (2) bekezdésének d) pontja, amely szerint a kamatjövedelemre vonatkozó korlátozott adókötelezettség nem vonatkozik „a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló 2003/49/EK irányelv [...] szerint adómentes kamatra”?
3. Az irányelv 5. cikkének hatálya alá tartozó, megállapodáson alapuló visszaélés-ellenes rendelkezés-e a valamely két tagállam között létrejött és az OECD adóztatási modellegezményrel összhangban megszüvegezett, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény olyan rendelkezése, amelynek értelmében a kamat adóztatása attól függ, hogy a kamat jogosultja tekintendő-e a kamat haszonhúzójának?
4. Annak a tagállamnak, amely nem kívánja elismerni, hogy valamely másik tagállambeli társaság a kamat haszonhúzója, és azzal érvel, hogy a másik tagállambeli társaság úgynevezett mesterséges áteresztő társaság, kötelessége-e a 2003/49/EK irányelv vagy az EK 10. cikk alapján meghatározni azon személy tagállamát, amely ebben az esetben haszonhúzóknak tekintendő?
5. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében az utóbbi tagállamban a forrásadó levonásáért felelős társaságnak (leányvállalat) magasabb mértékű késedelmi kamatot kell fizetnie a forrásadó-tartozás késedelmes megfizetése esetén ahhoz a késedelmi kamathoz képest, amelyet a tagállam az ugyanazon tagállamban illetőséggel rendelkező társasággal szemben érvényesített társaságiadó-követelés (a kamatjövedelmet is beleértve) esetén alkalmaz?

6. Amennyiben a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (anyavállalat) valóban nem mentesül a forrásadó alól a 2003/49/EK irányelv alapján a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól (leányvállalat) kapott kamat tekintetében, és az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatra adóalanyként korlátozott adókötelezettség vonatkozik a kamattal összefüggésben a hivatkozott tagállamban, úgy az EK 48. cikkel összefüggésben értelmezett EK 43. cikkel (másodlagosan az EK 56. cikkel) – külön-külön vagy együttesen – ellentétes-e az olyan jogszabály, amelynek értelmében:

- a) az utóbbi tagállam a kamatfizető személyt a kamat után forrásadó levonására kötelezi, és e forrásadó-levonás elmaradása esetén e személy hatóságokkal szembeni fizetési kötelezettségét állapítja meg, noha ilyen forrásadó-levonási kötelezettség nem áll fenn akkor, amikor a kamat jogosultja az utóbbi tagállamban rendelkezik illetőséggel?
- b) az utóbbi tagállamban illetőséggel rendelkező anyavállalatnak nem kellett volna társaságiadó-előleget fizetnie az első két adóévben, hanem csak a forrásadó esedékességének időpontjánál jóval későbbi időpontban kezdett volna társasági adót fizetni?

A kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a 5. kérdésre adandó válaszát illessze bele a 6. kérdésre adandó válaszába.

⁽¹⁾ A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

A Landgericht Berlin (Németország) által 2016. április 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Romano Pisciotti kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-191/16. sz. ügy)

(2016/C 270/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Romano Pisciotti

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Olyan tárgykor-e a valamely tagállam és valamely harmadik állam közötti kiadatás, amely – az egyedi esettől függetlenül – sohasem tartozik a Szerződések tárgyi hatálya alá, és ezért a csak saját állampolgárok harmadik államoknak történő kiadatását megtiltó alkotmányjogi szabály (a jelen ügyben: a GG [alaptörvény] 16. cikke (2) bekezdése első mondatának) (szó szerinti) alkalmazása esetén nem kell figyelembe venni a hátrányos megkülönböztetésnek az EUMSZ 18. cikk első bekezdéséből eredő uniós jogi tilalmát?
- b) Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Eltérő választ kell-e adni az első kérdésre akkor, ha az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kiadatási egyezmény alapján, valamely tagállam és az Amerikai Egyesült Államok között történő kiadatás érintett?

- 2) Amennyiben nem eleve kizárt a Szerződések alkalmazandósága a tagállamok és az Amerikai Egyesült Államok közötti kiadások tekintetében:

Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18. cikk első bekezdését és a Bíróság azzal kapcsolatban kialakított vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, hogy a tagállam indokolatlanul megsérti a hátrányos megkülönböztetésnek az EUMSZ 18. cikk első bekezdéséből eredő tilalmát, ha valamely alkotmányjogi szabály (a jelen ügyben: a GG 16. cikke (2) bekezdésének első mondata) alapján harmadik államok kiadás iránti megkeresései esetében eltérően kezeli a saját és más uniós tagállamok állampolgárait oly módon, hogy csak az utóbbiakat adja ki?

- 3) Amennyiben a fent ismertetett esetekben a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó, az EUMSZ 18. cikk első bekezdéséből eredő általános tilalom megsértése állapítható meg:

Úgy kell-e értelmezni a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, hogy a jelen ügyben szereplőhöz hasonló olyan helyzetben, amelyben a kiadásnak a hatáskörrel rendelkező és illetékes hatóság általi engedélyezését kötelezően bírósági eljárásban elvégzett jogszerűségi felülvizsgálat előzi meg, amelynek eredménye azonban csak akkor köti a hatóságot, ha a bíróság megengedhetetlennek nyilvánítja a kiadást, már a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó, az EUMSZ 18. cikk első bekezdéséből eredő tilalomnak az egyszerű megsértése esetén súlyos jogsértés állhat fenn, vagy nyilvánvaló jogsértésre van szükség?

- 4) Amennyiben nincs szükség nyilvánvaló jogsértésre:

Úgy kell-e értelmezni a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, hogy a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben már csak ezért sem állapítható meg kellően súlyos jogsértés, ha – a Bíróság konkrét helyzetre (a jelen ügyben: a hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó, az EUMSZ 18. cikk első bekezdéséből eredő általános tilalom alkalmazhatósága a tagállamok és az Amerikai Egyesült Államok közötti kiadások területén) vonatkozó ítélkezési gyakorlata hiányában – a végrehajtó hatalom legfőbb nemzeti szerve a határozatának indokaként a nemzeti bíróságoknak az azonos ügyben korábban hozott határozataival való összhangra hivatkozhat?

A Tribunale ordinario di Torino (Olaszország) által 2016. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VCAST Limited kontra R.T.I. SpA

(C-265/16. sz. ügy)

(2016/C 270/34)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale ordinario di Torino

Az alapeljárás felei

Felperes: VCAST Limited

Alperes: R.T.I. SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összegezethető-e a közösségi joggal – különösen az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával (valamint a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ és az EK-Szerződéssel) – az olyan nemzeti szabályozás, amely megtiltja a kereskedőnek, hogy magánszemélyek részére szerzői jog által védett művek magáncélú másolatáról ún. *cloud computing* formájában, a kereskedő aktív beavatkozását igénylő távoli videofelvétel-rögzítésre irányuló szolgáltatást nyújtson a jogosult beleegyezése nélkül?

- 2) Összeegyeztethető-e a közösségi joggal – különösen az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával (valamint a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel és az EK-Szerződéssel) – az olyan nemzeti szabályozás, amely abban az esetben is lehetővé teszi a kereskedő számára, hogy magánszemélyek részére szerzői jog által védett művek magáncélú másolatáról ún. *cloud computing* formájában távoli videofelvétel-rögzítésre irányuló szolgáltatást nyújtson, ha ez a rögzítés tekintetében a kereskedő aktív beavatkozását igényli, és arra a jogosult hozzájárulása nélkül, a – lényegében kötelező engedélyezési rendszer hatálya alá tartozó – jogosult javára megfizetendő átalánydíj ellenében kerül sor?

⁽¹⁾ HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.

⁽²⁾ „Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”, HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.

A Helsingin hallinto-oikeus (Finnország) által 2016. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A Oy

(C-292/16. sz. ügy)

(2016/C 270/35)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Helsingin hallinto-oikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: A Oy

Beavatkozó: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e az EUMSZ 49. cikkel az olyan finn szabályozás, amely szerint olyan helyzetben, amelyben valamely belföldi társaság valamely más európai uniós tagállamban található állandó telephely eszközeit tevékenység-átruházás útján értékesíti az említett államban illetőséggel rendelkező társaság részére, és ezért cserében új értékpapírokat kap, az eszközök átruházását azonnal megadóztatják az átruházás évében, miközben az adóztatásra hasonló belső helyzetben csak a realizálódás időpontjában kerül sor?
- 2) Megvalósul-e közvetett vagy közvetlen hátrányos megkülönböztetés akkor, ha Finnország a tevékenység-átruházás évében a nyereség realizálódása előtt azonnal elvégzi az adóztatást, belső helyzetekben pedig csak a realizálódás időpontjában?
- 3) Az első és második kérdésre adandó igenlő válasz esetén igazolható-e a letelepedési jogra vonatkozó korlátozás például a nyomós közérdek vagy a belföldi adóztatási joghatóság megőrzésének igazoló okával? Összhangban áll-e a tiltott korlátozás az arányosság elvével?

A Törvényszék (negyedik tanács) T-586/14. sz., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. március 16-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2016. május 26-án benyújtott fellebbezés

(C-301/16. P. sz. ügy)

(2016/C 270/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselő: T. Maxian Rusche és L. Flynn meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék (negyedik tanács) által a T-586/14. sz., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd kontra Bizottság ügyben 2016. március 16-án hozott, a Bizottsággal 2016. március 17-én közölt ítéletet;
- utasítsa el a kereset első jogalapjának első részét mint jogilag megalapozatlant;
- a kereset első jogalapjának második része, valamint második, harmadik és negyedik jogalapja tekintetében utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak újbóli elbírálása céljából;
- jelenleg ne határozzon az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság fenntartja, hogy a fellebbezés tárgyát képező ítéletet hatályon kívül kell helyezni az alábbi okok miatt:

Először is, a Törvényszék tévesen értelmezte az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 1225/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia-bekezdésében szereplő, „a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” fogalmat. E jogalap öt részből áll:

- Első rész: Az ötéves tervet végrehajtó intézkedések a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott intézkedések.
- Második rész: A stratégiai gazdasági ágazatok támogatása („a győztes kiválasztása”) nem képez a piacgazdaságokon belüli jogszerű célkitűzést.
- Harmadik rész: A piacgazdasági keretek között nyújtott támogatások nem nyílt végűek, hanem valamilyen beruházáshoz kapcsolódnak.
- Negyedik rész: A vizsgált intézkedések nem hasonlíthatók az Unióban megfigyelhető jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatáshoz.
- Ötödik rész: A „nem piacgazdaság” fogalmának téves értelmezése.

Másodsor, az ítélet indokolása hiányos, illetve ellentmondást tartalmaz.

Harmadszor, a Törvényszék számos eljárási szabálytalanságot követett el:

- Első rész: A Törvényszék olyan ügyben hozott ítéletet, amelyben nem rendelkezett hatáskörrel (hatáskörtúllépés), továbbá megsértette a keresethez kötöttség elvét, az Európai Unió Bírósága alapszabályának 21. cikkét, és a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikkének (1) bekezdését és 48. cikkének (2) bekezdését, azoknak a kereset benyújtása idején hatályos változatukban.
- Második rész: A Bizottságot nem hallgatták meg a 66. pontban hivatkozott ítéletekben említett állami támogatásnak a vizsgált intézkedésekkel való állítólagos összehasonlíthatósága tekintetében.
- Harmadik rész: A Törvényszék nem adott választ a „nem piacgazdaság” fogalmával kapcsolatos bizottsági érvekre.

(¹) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o.).

A High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság) által 2016. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – American Express Co. kontra The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(C-304/16. sz. ügy)

(2016/C 270/37)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Az alapeljárás felei

Felperes: American Express Co.

Alperesek: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az (EU) 2015/751 rendelet (¹) (a továbbiakban: 2015/751 rendelet) 1. cikkének (5) bekezdésében és 2. cikkének 18. pontjában szereplő azon követelmény, miszerint a kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket társ márkapartnerrel vagy ügynök révén kibocsátó háromszereplős fizetésikártya-rendszer négyszereplős fizetésikártya-rendszernek tekintendő, csak annyiban alkalmazandó, amennyiben a társ márkapartner vagy ügynök a rendelet 2. cikkének 2. pontja és (29) preambulumbekzdése szerinti kibocsátóként jár el (azaz, amikor a társ márkapartner vagy ügynök és a fizető fél közötti szerződéses viszony áll fenn arra vonatkozóan, hogy a fizető félnek készpénz-helyettesítő fizetési eszközt szolgáltat a fizető fél kártyaalapú fizetési műveleteinek kezdeményezéséhez és feldolgozásához)?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén a rendelet 1. cikkének (5) bekezdése és 2. cikkének 18. pontja, amennyiben előírja, hogy az ilyen megállapodás négyszereplős fizetésikártya-rendszernek tekintendő, érvénytelen-e azért, mert:
 - a) nem tartalmaz az EUMSZ 296. cikkel összhangban indokolást;

b) nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul; és/vagy

c) sérti az arányosság elvét?

(¹) A kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 123., 1. o.).

A First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Egyesült Királyság) által 2016. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Avon Cosmetics Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(C-305/16. sz. ügy)

(2016/C 270/38)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Az alapeljárás felei

Felperes: Avon Cosmetics Ltd

Alperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ha valamely közvetlen értékesítő nyilvántartásba nem vett viszonteladónak értékesít olyan termékeket (a továbbiakban: **értékesítési támogatás**), vagy a nyilvántartásba nem vett viszonteladó harmadik felektől vásárol olyan terméket vagy szolgáltatásokat (a továbbiakban: **harmadik felek termékei és szolgáltatásai**), amelyeket a nyilvántartásba nem vett viszonteladó mindkét esetben egyéb olyan termékek értékesítésére irányuló gazdasági tevékenységének támogatására használ fel, amelyeket ugyancsak a közvetlen értékesítőtől vásárolt, és amelyekre vonatkoznak a legutóbb az 1989. május 24-i (89/534/EGK (¹)) tanácsi határozatban szereplő felhatalmazással biztosított eltérés (a továbbiakban: **eltérés**) szerinti igazgatási megállapodások, akkor a vonatkozó felhatalmazások, végrehajtási jogszabályok és/vagy igazgatási megállapodások sértik-e az uniós jog bármely releváns rendelkezését és/vagy elvét annyiban, amennyiben előírják, hogy a közvetlen értékesítőnek el kell számolnia az áthárított adót az egyéb termékek nyilvántartásba nem vett viszonteladó által alkalmazott eladási ára vonatkozásában, és nem vonhatja le azt a héát, amely a nyilvántartásba nem vett viszonteladónál merül fel az ilyen értékesítési támogatás és/vagy harmadik felek termékei és szolgáltatásai vonatkozásában?
- 2) A Tanács eltérést biztosító felhatalmazásának kérelmezésekor az Egyesült Királyság köteles volt-e értesíteni a Bizottságot arról, hogy a nyilvántartásba nem vett viszonteladónál héa merül fel a gazdasági tevékenységükhöz felhasznált értékesítési támogatás és/vagy harmadik felek termékei és szolgáltatásai beszerzésével kapcsolatban, és hogy ennek megfelelően az eltérésben kiigazítással kell reagálni a hivatkozott, vissza nem igényelhető előzetesen felszámított adóra vagy túlfizetett áthárított adóra?
- 3) A fenti első és/vagy második kérdésre adandó igenlő válasz esetén:
 - a) Úgy lehet-e vagy kell-e értelmezni a vonatkozó felhatalmazások, végrehajtási jogszabályok vagy igazgatási megállapodások bármelyikét, hogy az kedvezményt biztosít az alábbiak vonatkozásában: i. a nyilvántartásba nem vett viszonteladónál a gazdasági tevékenységükhöz felhasznált értékesítési támogatással vagy harmadik felek termékeivel és szolgáltatásaival kapcsolatban felmerült, vissza nem igényelhető héa; VAGY ii. a Her Majesty's Revenue & Customs által beszedett, a kikerült adót meghaladó összegű héa; VAGY iii. a közvetlen értékesítők, a nyilvántartásba nem vett viszonteladók és a nem közvetlen értékesítéssel foglalkozó gazdasági szereplők között felmerülő esetleges tisztességtelen verseny?

- b) i. Jogellenes volt-e felhatalmazni az Egyesült Királyságot a [77/388 irányelv] 11. cikke A. része (1) bekezdésének a) pontjától való eltérésre?
- ii. Szükséges-e a [77/388 irányelv] 17. cikkétől való eltérés a 11. cikk A. része (1) bekezdésének a) pontjától való eltérés mellett? Amennyiben igen, úgy az Egyesült Királyság jogellenesen járt-e el annak elmulasztásakor, hogy felhatalmazást kérjen a Bizottságtól vagy a Tanácstól a 17. cikkétől való eltérésre?
- iii. Jogellenesen járt-e el az Egyesült Királyság, amikor elmulasztotta a hía oly módon való szabályozását, hogy lehetővé tegye a közvetlen értékesítők számára a nyilvántartásba nem vett viszonteladóknál a gazdasági tevékenységükhöz felhasznált értékesítési támogatással vagy harmadik felek termékeivel és szolgáltatásaival kapcsolatban felmerült hía vonatkozásában a levonás igénybevétele?
- iv. Érvénytelen és/vagy jogellenes-e ezért a vonatkozó felhatalmazások, végrehajtási jogszabályok vagy igazgatási megállapodások egésze vagy bármelyik része?
- c) Megfelelően orvosolja-e a helyzetet, ha az Európai Unió Bírósága vagy a nemzeti bíróság:
- i. megállapítja, hogy a tagállamnak úgy kell átültetnie az eltérést a nemzeti jogba, hogy megfelelő kiigazítást biztosítson a) a nyilvántartásba nem vett viszonteladóknál a gazdasági tevékenységükhöz felhasznált értékesítési támogatással vagy harmadik felek termékeivel és szolgáltatásaival kapcsolatban felmerült, vissza nem igényelhető hía; VAGY b) a Her Majesty's Revenue & Customs által beszedett, a kikerült adót meghaladó összegű hía; VAGY c) a közvetlen értékesítők, a nyilvántartásba nem vett viszonteladók és a nem közvetlen értékesítéssel foglalkozó gazdasági szereplők között felmerülő esetleges tisztességtelen verseny vonatkozásában; vagy
- ii. megállapítja, hogy az eltérésre adott felhatalmazás és ezt kiterjesztve maga az eltérés érvénytelen; vagy
- iii. megállapítja a nemzeti jog érvénytelenségét; vagy
- iv. megállapítja az utasítás érvénytelenségét; vagy
- v. megállapítja, hogy az Egyesült Királyságnak felhatalmazást kell kérnie további eltérés alkalmazására annak érdekében, hogy megfelelő kiigazítást biztosítson a) a nyilvántartásba nem vett viszonteladóknál a gazdasági tevékenységükhöz felhasznált értékesítési támogatással vagy harmadik felek termékeivel és szolgáltatásaival kapcsolatban felmerült, vissza nem igényelhető hía; VAGY b) a Her Majesty's Revenue & Customs által beszedett, a kikerült adót meghaladó összegű hía; VAGY c) a közvetlen értékesítők, a nyilvántartásba nem vett viszonteladók és a nem közvetlen értékesítéssel foglalkozó gazdasági szereplők között felmerülő esetleges tisztességtelen verseny vonatkozásában?
- 4) A [77/388 irányelv] 27. cikke (a [2006/112 irányelv] 395. cikke) szerint a „[...]kijátsz[ott] [vagy] [...]kikerül[t] [adót]” a tagállamnál felmerült nettó adóbevétel-kiesésként (az adókijátszásra és adókikerülésre lehetőséget teremtő struktúrában befizetett áthárított adó és a visszaigényelhető előzetesen felszámított adó figyelembevételével) vagy a tagállamnál felmerült bruttó adóbevétel-kiesésként (csak az adókijátszásra és adókikerülésre lehetőséget teremtő struktúrában befizetett áthárított adó figyelembevételével) kell-e figyelembe venni?

⁽¹⁾ Az Egyesült Királyságnak a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 11. cikke A. része (1) bekezdésének a) pontjától eltérő intézkedés bizonyos, nyilvántartásba nem vett viszonteladók részére történő értékesítésekre vonatkozó alkalmazására való felhatalmazásáról szóló, 1989. május 24-i tanácsi határozat (HL L 280., 54–55. o.).

A Törvényszék (kibővített első tanács) T-62/06. RENV II. sz., Olasz Köztársaság és Eurallumina SpA kontra Európai Bizottság ügyben 2016. április 22-én hozott ítélete ellen az Eurallumina SpA által 2016. június 8-án benyújtott fellebbezés

(C-323/16. P. sz. ügy)

(2016/C 270/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Eurallumina SpA (képviselők: L. Martin Alegi, A. Stratakis, L. Philippou, Solicitors)

A többi fél az eljárásban: Olasz Köztársaság, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az ítéletet,
- semmisítse meg a határozatot ⁽¹⁾, amennyiben az elrendeli, hogy az Olasz Köztársaság térítse vissza a támogatást, illetve ennek hiányában
- utalja vissza az ügyet a Törvényszékhez, és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező egyetlen jogalapot hoz fel, amelyet öt részre oszt, és a közösségi jog megsértésére, különösen pedig a bizalomvédelem elvének megsértésére és az indokolás elmulasztására hivatkozik. A fellebbező konkrét jogalapjai a következők:

1. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2013. december 10-i ítéletet akként értelmezte, hogy annak alapján azt kellett megállapítania, hogy az eljárás megindításának 2002. február 2-i közzététele megszüntette az Eurallumina jogos bizalmát.
2. E téves jogalkalmazás következtében a Törvényszék nem teljesítette a visszautalás lényegi célját, és elmulasztotta mérlegelni az Eurallumina jogos bizalom fennmaradásával kapcsolatos érveit, illetve elferdített jogi hatter alapján, valamint tévesen mérlegelte azokat.
3. A Törvényszék még az elferdített jogi háttér alkalmazása során is tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vizsgálat lefolytatása során a Bizottság által tanúsított indokolatlan késedelem nem keletkezhetett az Eurallumina részéről olyan jogos bizalmat, amely megakadályozná a támogatás visszatérítését.
4. A Törvényszék a közösségi jogot és az értelmezési alapelveket megsértve, *contra legem* tévesen értelmezi a 2003/96 ⁽²⁾ irányelvet.
5. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította az Eurallumina által arra alapított érveket, hogy beruházott egy szardíniai üzembe.

⁽¹⁾ A Gardanne, a Shannon régióban és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a Franciaország, Írország, illetve Olaszország által alkalmazott jövedéki adó alóli mentességről szóló, 2005. december 7-i 2006/323/EK bizottsági határozat (az értesítés a C(2005) 4436. számú dokumentummal történt) (HL L 119., 12. o.)

⁽²⁾ Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL L 283., 51. o.)

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Magic Mountain Kletterhallen és társai kontra Bizottság

(T-162/13. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Állami támogatások — A Deutscher Alpenverein eV mászóközpontjainak létesítése és működtetése érdekében nyújtott támogatások — A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — Támogatási program — Kifinomultabb gazdasági elemzés — A piac hiányossága — Jogszerű közérdekű cél — Az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdése — Komoly nehézségek”)

(2016/C 270/40)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Németország), Kletterhallenverband Klever eV (Lipcse, Németország), Neoliet Beheer BV (Son, Hollandia) és Pedriza BV (Haarlem, Hollandia) (képviselők kezdetben: M. von Oppen, A. Gerdung és R. Dreblow, később: M. von Oppen ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: T. Maxian Rusche és R. Sauer meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozók: Deutscher Alpenverein eV (München, Németország) és Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV (Berlin, Németország) (képviselő: R. Geulen ügyvéd)

Az ügy tárgya

A Németország által a Deutscher Alpenverein mászóközpontjaival kapcsolatban nyújtott SA.33952 (2012/NN) állami támogatásról szóló, 2012. december 5-i C(2010) 8761 final bizottsági határozat megsemmisítése iránti, az EUMSZ 263. cikkre alapított kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Magic Mountain Kletterhallen GmbH, a Kletterhallenverband Klever eV, a Neoliet Beheer BV és a Pedriza BV egyetemlegesen viseli az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket, valamint maga viseli saját költségeit.
- 3) A Deutscher Alpenverein eV és a Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 147., 2013.5.25.

A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Growth Energy és Renewable Fuels Association kontra Tanács(T-276/13. sz. ügy) ⁽¹⁾**(„Dömping — Az Egyesült Államokból származó bioetanol importja — Végleges dömpingellenes vám — Megsemmisítés iránti kereset — Egyesület — A tagok közvetlen érintettségének hiánya — Elfogadhatatlanság — Országos szintű dömpingellenes vám — Egyéni elbánás — Mintavétel — Védelemhez való jog — A hátrányos megkülönböztetés tilalma — Gondossági kötelezettség”)**

(2016/C 270/41)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Growth Energy (Washington, DC, Egyesült Államok) és Renewable Fuels Association (Washington) (képviselők kezdetben: P. Vander Schueren ügyvéd, később: Vander Schueren és M. Peristeraki ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: S. Boelaert meghatalmazott, segítői kezdetben: G. Berrisch ügyvéd és de B. Byrne solicitor, később: R. Bierwagen és C. Hipp ügyvédek)

Az alperest támogató beavatkozók: Európai Bizottság (képviselők: M. França és T. Maxian Rusche meghatalmazottak), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (képviselők: O. Prost és A. Massot ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az Amerikai Egyesült Államokból származó bioetanol behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 157/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 49., 10. o.) a felpereseket és tagjaikat érintő részében történő megsemmisítése iránti kérelem

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az Amerikai Egyesült Államokból származó bioetanol behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 157/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a Patriot Renewable Fuels LLC-re, a Plymouth Energy Company LLC-re, a POET LLC-re és a Platinum Ethanol LLC-re vonatkozó részében megsemmisíti.
- 2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Growth Energy és a Renewable Fuels Association, az Európai Unió Tanácsa, az Európai Bizottság és az ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 226., 2013.8.3.

A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Marquis Energy kontra Tanács(T-277/13. sz. ügy) ⁽¹⁾**(„Dömping — Az Egyesült Államokból származó bioetanol importja — Végleges dömpingellenes vám — Megsemmisítés iránti kereset — Közvetlen érintettség — Elfogadhatóság — Országos szintű dömpingellenes vám — Egyéni elbánás — Mintavétel”)**

(2016/C 270/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Marquis Energy LLC (Hennepin, Illinois, Egyesült Államok) és képviselők kezdetben: P. Vander Schueren ügyvéd, később: P. Vander Schueren és M. Peristeraki ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: S. Boelaert meghatalmazott, segítői: de B. Byrne solicitor és G. Berrisch ügyvéd, később: R. Bierwagen és C. Hipp ügyvédek)

Az alperest támogató beavatkozók: Európai Bizottság (képviselők: M. França és T. Maxian Rusche meghatalmazottak), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (képviselők: O. Prost és A. Massot ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az Amerikai Egyesült Államokból származó bioetanol behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 157/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 49., 10. o.) a felperest érintő részében történő megsemmisítése iránti kérelem

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az Amerikai Egyesült Államokból származó bioetanol behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 157/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a Marquis Energy LLC-re vonatkozó részében megsemmisíti.
- 2) Az Európai Unió Tanácsa maga viseli saját költségeit és a Marquis Energy részéről felmerült költségeket.
- 3) Az Európai Bizottság és az ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 226., 2013.8.3.

A Törvényszék 2016. június 9-i ítélete – Olaszország kontra Bizottság

(T-122/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„A Bíróság tagállami kötelezettségszegést megállapító ítélete végrehajtásának elmulasztása — Kényszerítő bírság — A kényszerítő bírságot megállapító határozat — A jogellenes támogatás visszatéríttetésére alkalmazandó kamatszámítási módszer — Kamatos kamatok”)

(2016/C 270/43)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselők: G. Palmieri meghatalmazott, segítője: S. Fiorentino avvocato dello Stato)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: V. Di Bucci, G. Conte és B. Stromsky meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott és a 2013. december 6-i C (2013) 8681 final bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló kérelem, amellyel a 2011. november 17-i Bizottság kontra Olaszország ítélet (C-496/09, EU: C:2011:740) végrehajtásaként a Bizottság meghatározta az Olasz Köztársaság által a 2012. május 17-től 2012. november 17-ig terjedő félév tekintetében megfizetendő kényszerítő bírság összegét.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék megsemmisíti a 2013. december 6-i C (2013) 8681 final bizottsági határozatot.
- 2) Az Európai Bizottság viseli a költségeket.

⁽¹⁾ HL C 102., 2014.4.7.

A Törvényszék 2016. június 16-i ítélete – Fútbol Club Barcelona kontra EUIPO – Kule (KULE)

(T-614/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A KULE európai uniós szóvédjegy bejelentése — A korábbi CULE nemzeti szóvédjegyek és a közismert CULE védjegy — Viszonylagos kizáró okok — A korábbi védjegyek tényleges használatának hiánya — A 207/2009/EK rendelet 42. cikkének (2) bekezdése — A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”)

(2016/C 270/44)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanyolország) (képviselő: J. Carbonell Callicó ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: K. Zajfert és A. Folliard-Monguiral meghatalmazottak)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Kule LLC (New York, New York, Amerikai Egyesült Államok) (képviselő: F. Rodgers ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Fútbol Club Barcelona és a Kule LLC közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2014. június 18-án hozott határozata (R 2375/2013-4. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Fútbol Club Barcelonát kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 351., 2014.10.6.

A Törvényszék 2016. június 14-i ítélete – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen kontra EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)

(T-789/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A MEISSEN európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi MEISSEN, MEISSNER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen és Meissener Porzellan európai uniós, valamint nemzeti szó- és ábrás védjegyek — Viszonylagos kizáró okok — Összetevészhetőség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A korábbi védjegyek megkülönböztető képessége és jóhírneve — A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése — A korábbi védjegyek tényleges használata — A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése — A 207/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése”)

(2016/C 270/45)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meissen, Németország) (képviselők: O. Spuhler és M. Geitz ügyvédek)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: M. Fischer meghatalmazott)

Másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Meissen Keramik GmbH (Meissen) (képviselők: M. Vohwinkel és K. Gennen ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH és a Meissen Keramik GmbH közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2014. szeptember 29-én hozott határozata (R 1182/2013-4. és R 1245/2013-4. sz. egyesített ügyek) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 127., 2015.4.20.

A Törvényszék 2016. június 14-i ítélete – Loops kontra EUIPO (Fogkefe formája)

(T-385/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás — Térbeli védjegy — Fogkefe formája — Feltétlen kizáró ok — Megkülönböztető képesség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2016/C 270/46)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Loops, LLC (Dover, Delaware, Egyesült Államok) (képviselő: T. Schmidpeter ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: W. Schramek és A. Schifko meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának egy fogkefe formájából álló térbeli megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozásával kapcsolatban 2015. április 30-án hozott határozata (R 1917/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Loops, LLC-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 302., 2015.9.14.

A Törvényszék 2016. június 8-i ítélete – Monster Energy kontra EUIPO (Békeszimbólum ábrázolása)

(T-583/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Egy békeszimbólumot ábrázoló, európai uniós, ábrás védjegy bejelentése — In integrum restitutio iránti kérelem — A Törvényszék előtti kereset benyújtására nyitva álló határidő be nem tartása”)

(2016/C 270/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Egyesült Államok) (képviselő: P. Brownlow solicitor)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Gája meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának egy békeszimbólumot ábrázoló ábrás megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2015. július 17-én hozott határozata (R 2788/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Monster Energy Companyt kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 414., 2015.12.14.

A Törvényszék 2016. június 8-i ítélete – Monster Energy kontra EUIPO (GREEN BEANS)(T-585/15. sz. ügy) ⁽¹⁾**(„Európai uniós védjegy — A GREEN BEANS európai uniós, ábrás védjegy bejelentése — In integrum restitutio iránti kérelem — A Törvényszék előtti kereset benyújtására nyitva álló határidő be nem tartása”)**

(2016/C 270/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek*Felperes:* Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Egyesült Államok) (képviselő: P. Brownlow solicitor)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Gája meghatalmazott)**Az ügy tárgya**

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a GREEN BEANS szómegjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2015. július 22-én hozott határozata (R 3002/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Monster Energy Companyt kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 406., 2015.12.7.

A Törvényszék 2016. május 26-i végzése – REWE-Zentral kontra EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)(T-362/14. sz. ügy) ⁽¹⁾**(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A felszólalás visszavonása — Okafogyottság”)**

(2016/C 270/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek*Felperes:* REWE-Zentral AG (Köln, Németország) (képviselők: M. Kinkeldey, S. Brandstätter és A. Wagner ügyvédek)*Alperes:* Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: I. P. Harrington és P. Bullock meghatalmazottak)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Spanyolország)**Az ügy tárgya**

Az EUIPO első fellebbezési tanácsának a Vicente Gandía Pla, SA és a REWE-Zentral AG közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2014. március 6-án hozott határozata (R 201/2013-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

A végzés rendelkező része

- 1) A keresetről már nem szükséges határozni.
- 2) A Törvényszék a REWE-Zentral AG-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 261., 2014.8.11.

A Törvényszék 2016. június 9-i végzése – IREPA kontra Bizottság és Számvevőszék

(T-825/14. sz. ügy) (¹)

(„Megsemmisítés iránti kereset — Halászat — A 2009–2010-es időszakra vonatkozó halászati adatok gyűjtésére irányuló olasz nemzeti program — A felperes részére kifizetett előlegek egy részének behajtása — A számvevőszék előzetes jelentése — Keresettel meg nem támadható aktus — Előkészítő aktus — Előzetes tájékoztató levelek — Terhelési értesítés — Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése — Közvetlen érintettség hiánya — Elfogadhatatlanság”)

(2016/C 270/50)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salerno, Olaszország) (képviselő: F. Tedeschi ügyvéd)

Alperesek: Európai Bizottság (képviselők: F. Moro, D. Nardi és K. Walkerová meghatalmazottak) és az Európai Unió Számvevőszéke (képviselők: N. Scafarto és L. Massocchi meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkre alapított és a 458 347,35 euró összeg behajtása céljából a Bizottság által kibocsátott, 2014. szeptember 30-i terhelési értesítést tartalmazó határozatnak, a Számvevőszék 2013. február 27-i jelentésének, a Bizottság 2013. július 12-i és 2014. augusztus 6-i levelének, valamint bármely más ezeket megelőző, ezekhez kapcsolódó, illetve mindenesetre ezeket követő – akár ismeretlen – előzetes, a felperes vagyoni jogi helyzetét érintő aktusnak a megsemmisítésére irányuló kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) Az Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság és az Európai Unió Számvevőszéke részéről felmerült költségeket.

(¹) HL C 65., 2015.2.23.

A Törvényszék 2016. június 8-i végzése – Kohrener Landmolkerei és DHG kontra Bizottság(T-178/15. sz. ügy) ⁽¹⁾**(„A hagyományos különleges termékek rendszere — 1151/2012/EU rendelet — A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokat a felszólalási nyilatkozatuk késedelmes benyújtásáról tájékoztató bizottsági levél — Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”)**

(2016/C 270/51)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Németország) és DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Németország) (képviselő: A. Wagner ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Guillem Carrau és G. von Rintelen meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A Bizottság „Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési” főigazgatósága „Többoldalú kapcsolatok, minőségi politika” B igazgatósága igazgatójának a 2015. február 9-i levelében foglalt, Ares (2015)529719 hivatkozású azon határozat megsemmisítése iránti, EUMSZ 263. cikkre alapított kérelem, amelyben arról tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező német hatóságokat, hogy a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 343., 1. o.) 51. cikkének (1) bekezdése alapján 2015. január 5-én benyújtott felszólalási nyilatkozatot határidőn túl nyújtották be.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülözőt elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Kohrener Landmolkerei GmbH-t és a DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH-t kötelezi saját költségeik, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 245., 2015.7.27.

2016. április 18-án benyújtott kereset – Grizzly Tools kontra Bizottság

(T-168/16. sz. ügy)

(2016/C 270/52)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Großostheim, Németország) (képviselő: H. Fischer ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Bizottságnak a Spanyolország által a 2006/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján egy bizonyos típusú nagynyomású mosó forgalomba hozatalának megtiltásáról hozott intézkedésről szóló, 2016. február 8-i 2016/175/EU végrehajtási határozatát (HL 2016. L 33., 12. o.),
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított jogalap

A felperes előadja, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdése szerinti indokolási kötelezettséget, amennyiben a preambulumbekendések ellentmondásosak és nem egyértelműek.

A megtámadott határozat sérti továbbá azon alapelvet, hogy a Bizottság köteles helyesen megállapítani a tényállást. A (4) preambulumbekendésben a Bizottság tévesen feltételezte, hogy a felperes a CE-megfelelőségi jelölésben az EN-60335-2-67-2009 normát vette figyelembe, ami téves.

2. A második, a 2006/42/EK irányelv⁽¹⁾ 11. cikkének megsértésére alapított jogalap

Ezen összefüggésben a felperes előadja, hogy a Bizottság jogellenesen tartotta igazoltnak a Spanyolország által a forgalomba hozatal tilalma vonatkozásában tett intézkedést.

A spanyol hatóságok és a Bizottság ugyanis a nagynyomású mosót olyan kettős felhasználású készülékként sorolta be, amely nemcsak hordozható készülékként, hanem kézi készülékként is felhasználható. Ezért magasabb szintű védelmet tartottak szükségesnek, jóllehet a nagynyomású mosó a rendeltetésének megfelelően nem kézi készülék és kézi készülék nagynyomású mosóként történő felhasználása nem a 2006/42/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése szerinti ésszerűen előrelátható rendellenes használat.

⁽¹⁾ A gépekről és a 95/16/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. május 17-i 2006/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 57., 24. o.).

2016. május 3 -án benyújtott kereset – Keturi kambariai kontra EUIPO – Coffee In (coffee inn)

(T-202/16. sz. ügy)

(2016/C 270/53)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: UAB Keturi kambariai (Vilnius, Litvánia) (képviselő: R. Pumputienė ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: AS Coffee In (Tallinn, Észtország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: Felperes

A vitatott védjegy: „cofee inn” szóelemeket magában foglaló, „fekete, narancs, fehér” színekre vonatkozó európai uniós ábrás védjegy – 11 475 233. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: Felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2016. március 3-án hozott határozata (R 137/2015-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, következésképpen utasítsa el a felszólalást, és adjon helyt a védjegy lajstromozásának;
- az EUIPO-t és a beavatkozót kötelezze a Törvényszék és a fellebbezési tanács előtt felmerült költségek viselésére.

Jogalapok

- a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) bekezdésének és (3) bekezdésének megsértése;
- a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2016. május 11-én benyújtott kereset – Hansen Medical kontra EUIPO – Covidien (MAGELLAN)

(T-222/16. sz. ügy)

(2016/C 270/54)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, Kalifornia, Egyesült Államok) (képviselők: R. Kunze Solicitor, G. Würtenberger, T. Wittmann ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Covidien AG

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban

A vitatott védjegy: A „MAGELLAN” európai uniós szóvédjegy – 5 437 711. sz. európai uniós védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: Törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2016. február 3-án hozott határozata (R 3092/2014-2. és R 3118/2014-2. sz. egyesített ügyek)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- a 207/2009 rendelet 15. cikkének, 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 57. cikke (1) bekezdésének, 63. cikke (2) bekezdésének, 64. és 75. cikkének, 76. cikke (2) bekezdésének és 77. cikkének megsértése.
-

2016. május 6-án benyújtott kereset – Pio De Bragança kontra EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(T-229/16. sz. ügy)

(2016/C 270/55)

A keresetlevél nyelve: portugál

Felek

Felperes: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugália) (képviselő: J. Sardinha ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Ordem de São Miguel da Ala (Lisszabon, Portugália)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban

A vitatott védjegy: a „quis ut deus” szóelemeket magában foglaló ábrás védjegy – 005747936. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: megszűnés megállapítása iránti eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2016. február 26-án hozott határozata (R 621/2015-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, és ennek következtében állapítsa meg a megtámadott védjegy oltalmának – a 6. osztályba tartozó „Fémcégrek” tekintetében történő tényleges használatának hiánya miatti – megszűnését;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

A jelen kereset, amelyet a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95/EK bizottsági rendelet módosításáról, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló 2869/95/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelet 65. cikke alapján nyújtottak be, a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet 15. cikke (1) bekezdésének és 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (2) bekezdésének megsértésére hivatkozik.

2016. május 14-én benyújtott kereset – Klyuyev kontra Tanács

(T-240/16. sz. ügy)

(2016/C 270/56)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Andriy Klyuyev (Donyeck, Ukrajna) (képviselők: B. Kennelly és J. Pobjoy barristerek, R. Gherson és T. Garner solicitorok)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. március 4-i (KKBP) 2016/318 tanácsi határozatot, valamint az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2016. március 4-i (EU) 2016/311 tanácsi végrehajtási rendeletet a felperesre vonatkozó részükben;
- másodlagosan állapítsa meg, hogy (i) a (módosított) 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat 1. cikkének (1) bekezdése, és (ii) a (módosított) 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdése jogellenesség miatt a felperesre vonatkozó részében alkalmazhatatlan;
- kötelezze a Tanácsot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására hivatkozott első jogalap azon alapul, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusok tekintetében nem határozott meg megfelelő jogalapot.
 - A felperes arra hivatkozik, hogy az EUSZ 29. cikk a 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat tekintetében nem megfelelő jogalap, mivel a felperessel szemben megfogalmazott kifogás nem úgy határozza meg őt, mint olyan egyént, aki (az EUSZ 23. cikk, valamint az EUSZ 21. cikk (2) bekezdése értelmében) alásta a demokráciát Ukrajnában, vagy aki megfosztotta az ukrán népet országuk fenntartható fejlődésének az előnyeitől. Mivel a harmadik módosító határozat érvénytelen volt, a felperes szerint a Tanács nem hivatkozhatott az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdésére a 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet kibocsátása érdekében.
2. A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására hivatkozott második jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperesnek az EUSZ 2. és 3. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. és 48. cikkében szereplő jogait annak megállapításával, hogy Ukrajnában a bírósági eljárások során tiszteletben tartják az alapvető jogokat.
3. A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására hivatkozott harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibákat követett el annak a megállapításával, hogy a felperes jegyzékbe vételével kapcsolatos, a (módosított) 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat 1. cikkének (1) bekezdésében, valamint a (módosított) 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétel teljesült.
4. A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására hivatkozott negyedik jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperes védelemhez való jogát, a megfelelő ügyintézéshez való jogot és a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogot. Így különösen a felperes szerint a Tanács nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul azt, hogy az újbóli jegyzékbe vétel igazolására szolgáló állítólagos indokok a felperes által az újbóli jegyzékbe vételt megelőzően bemutatott érvekre tekintettel megalapozottak-e.
5. A megsemmisítés iránti kérelem alátámasztására hivatkozott ötödik jogalap azon alapul, hogy a Tanács indokolás vagy arányosság hiányában megsértette a felperes alapvető jogait, beleértve a tulajdona és a jóhírneve védelméhez való jogát. A felperes szerint a megtámadott jogi aktusok messzemenő hatásokkal járnak a felperesre tulajdonát, valamint világszerte a jóhírnevét illetően. A Tanács nem bizonyította, hogy a felperes pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak a befagyasztása valamely jogszerű célhoz kapcsolódik vagy azt valamely jogszerű cél igazolja, még kevésbé bizonyította azt, hogy a befagyasztás az ilyen céllal arányos.

6. A jogellenesség megállapítása iránti kérelem alátámasztására hivatkozott hatodik jogalap azon alapul, hogy amennyiben – a harmadik jogalap keretében felhozott érvekkel ellentétben – a (módosított) 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat 1. cikkének (1) bekezdését, valamint a (módosított) 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azok magukban foglalják (a) az ukrán hatóság által indított bármely nyomozást, függetlenül attól, hogy létezik-e azt megalapozó, felülvizsgáló vagy ellenőrző bírósági határozat vagy eljárás, és/vagy (b) a „közhivatalt ellátó személyként, [...] jogosulatlan előny szerzésének céljával elkövetett hivatali visszaélés[t]”, függetlenül attól, hogy állami vagyon hűtlen kezelésével gyanúsítják-e, a jegyzékbe vételi feltétel – tekintettel arra az önkényes terjedelemre és hatályra, amely az ilyen tág értelmezésből fakadhat – nem rendelkezne megfelelő jogalappal, és/vagy a 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat 1. cikke (1) bekezdésének és a 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének célkitűzéseire képest aránytalan lenne. A rendelkezések ezért jogellenesek.

2016. május 17-én benyújtott kereset – Stavvytskyi kontra Tanács

(T-242/16. sz. ügy)

(2016/C 270/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Edward Stavvytskyi (Belgium) (képviselők: J. Grayston solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey és D. Rovetta ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az ukrain helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. március 4-i (KKBP) 2016/318 tanácsi határozatot, valamint az ukrain helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2016. március 4-i (EU) 2016/311 tanácsi végrehajtási rendeletet, amennyiben e jogi aktusok továbbra is szerepeltetik a felperest a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékében;
- kötelezze a Tanácsot a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a jegyzékbe vétel jogellenes, mivel azt azért módosították, hogy lehetővé tegyék a kizárólag a büntetőeljárás hatálya alatt állás alapján történő jegyzékbe vételt anélkül, hogy bírósági határozat szükséges lenne.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Tanács elégtelen és sztereotip indokolással szolgált, mivel csak átmásolta a jegyzékbe vételt előíró jogszabályokban szereplő szöveget.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el, mivel nem rendelkezett kellően biztos ténybeli alappal a felperes azzal az indokkal történő jegyzékbe vételéhez, hogy az ukrán hatóságok büntetőeljárást folytattak ellene állami vagyon vagy egyéb eszközök hűtlen kezelése miatt.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Tanács által hozott intézkedések a felperes tekintetében nem külpolitikai intézkedések, hanem inkább büntetőügyekben folytatott nemzetközi együttműködésnek minősülnek, amelyeket ennek megfelelően téves jogalap alapján fogadták el.

2016. május 13-án benyújtott kereset – Trasta Komerbanka és társai kontra EKB

(T-247/16. sz. ügy)

(2016/C 270/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Trasta Komerbanka AS (Riga, Lettország) és 6 társa (képviselők: O. Behrends, L. Feddern és M. Kirchne ügyvédek)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EKB-nak a Trasta Komerbanka AS banki engedélyét visszavonó, 2016. március 3-i határozatát; és
- az alperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy az EKB nem vizsgálta meg és nem mérlegelte gondosan és pártatlanul valamennyi ténykérdést, beleértve többek között azt, hogy az EKB nem járt el megfelelően azzal kapcsolatban, hogy a helyi lett szabályozó hatóság által szolgáltatott információk és dokumentumok pontatlanok voltak.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette az arányosság elvét, mivel nem ismerte el az alternatív intézkedések választásának lehetőségét.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette az egyenlő bánásmód elvét.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette az SSM-rendelet ⁽¹⁾ 19. cikkét és (75) preambulumbekendését, valamint visszaélt hatáskörével.
5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette a bizalomvédelem elvét és a jogbiztonság elvét.
6. A hatodik, arra alapított jogalap, hogy az EKB megsértette az eljárási szabályokat, így a meghallgatáshoz való jogot, az iratbetekintési jogot, a megfelelően indokolt határozathoz való jogot, az SSM-keretrendelet ⁽²⁾ 83. cikkének (1) bekezdését, és a tisztességes közigazgatási eljáráshoz való jogot.

⁽¹⁾ Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL L 287., 63. o.).

⁽²⁾ Az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU európai központi banki rendelet (SSM-keretrendelet) (EKB/2014/17) (HL L 141., 1. o.).

2016. május 19-én benyújtott kereset – Walfood kontra EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)

(T-248/16. sz. ügy)

(2016/C 270/59)

*A keresetlevél nyelve: francia***Felek***Felperes:* Walfood SA (Luxembourg, Luxemburg) (képviselő: E. Cornu)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spanyolország)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy jogosultja:* felperes*A vitatott védjegy:* a „CHATKA” szóelemet magában foglaló európai uniós védjegy – 943670. sz. európai uniós védjegy*Az EUIPO előtti eljárás:* törlési eljárás*A megtámadott határozat:* az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2016. március 21-én hozott határozata (R 150/2015-5. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- a 207/2009 rendelet 57. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértése.

2016. május 25-én benyújtott kereset – Portugália kontra Bizottság

(T-261/16. sz. ügy)

(2016/C 270/60)

*Az eljárás nyelve: portugál***Felek***Felperes:* Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão és J. Saraiva de Almeida meghatalmazottak)*Alperes:* Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2016. március 17-i (EU) 2016/417 bizottsági végrehajtási határozatot (HL L 75., 16. o.) abban a részében, amelyben az kizárt a finanszírozásból 385 762,22 euró összeget a Portugália által a 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet 68. cikke értelmében előírt különleges támogatás keretében a 2011., 2012. és 2013. pénzügyi évben bejelentett kiadások tekintetében;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az 1122/2009 bizottsági rendelet 46. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap – A portugál hatóságok tiszteletben tartottak valamennyi, „tejelő tehennel kapcsolatos állatonkénti kiegészítő támogatás kifizetésének” ellenőrzésére vonatkozó jogszabályt a portugál kormány által a 73/2009 rendelet 86. cikke értelmében nyújtott különleges támogatás területén.
2. A második, az 1290/2005 tanácsi rendelet 46. cikke (2) bekezdésének azon okból történt megsértésére alapított jogalap, hogy nem álltak fenn a Bizottság által a VI/5330/97. sz. dokumentumban foglalt, a 2 %-os pénzügyi átalánykorrekcióra vonatkozó egységes iránymutatásokban megállapított feltételek.

2016. május 25-én benyújtott kereset – Görög Köztársaság kontra Európai Bizottság

(T-272/16. sz. ügy)

(2016/C 270/61)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Görög Köztársaság (képviselők: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou, A. Vasilopoulou és D. Dourntourea)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, március 17-i 2016/417 bizottsági határozatot (az értesítés a C(2016) 1509. sz. dokumentummal történt; HL L 75, 2016. 3. 22., 16. o.; helyesbítés: L 95 2016. 4. 9., 20. o.) azon részében, amely:
 - a) kizár az uniós finanszírozásból összesen 166 797 866,22 euró összegű, termeléstől független közvetlen támogatások címén a 2012-es és a 2013-as igénylési évre kifizetett kiadást, közelebbről előír: 1) 25 %-os pénzügyi átalánykorrekciót a 2012-es évre, és 2) pénzügyi átalánykorrekciót, valamint egyszeri pénzügyi korrekciót a 2013-as évre;

- b) kizár az uniós finanszírozásból az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére kifizetett, összesen 3 880 460,50 euró összegű kiadást, 1.+3. tengely, – Beruházásra irányuló intézkedések (2007–2013), közelebbről előír 1) 5 %-os átalánykorrekciót a 2010-2013 gazdasági évekre a 125. Intzkedés tekintetében és 2) egyszeri pénzügyi korrekciót a 2011 -2013 évekre;
- c) amennyiben, a 29 366 975,06 euró összeg Görög Köztársaságnak való azonnali visszatérítése hiányában az Európai Unió Törvényszékének a T-107/14. sz., visszavonhatatlan ítéletében foglaltakat nem teljesítették maradéktalanul; és

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes nyolc megsemmisítési jogalapra hivatkozik.

Pontosabban, a 2012-es és 2013-as kérelmi év tekintetében termeléstől független közvetlen támogatások címén kifizetett költségek tekintetében alkalmazott összesen 166 797 866,22 euró összegű átalánykorrekcióval kapcsolatban a Görög Köztársaság három megsemmisítési jogalapot ad elő.

A 2012-es kérelmi év tekintetében alkalmazott korrekcióra vonatkozó első megsemmisítési jogalapot a 796/2004 rendelet⁽¹⁾ [és az 1120/2009⁽²⁾ rendelet 2. cikke c) pontja további rendelkezéseinek] téves értelmezésére és alkalmazására alapítja.

A második jogalapot, amely ugyancsak a 2012-es kérelmi év tekintetében alkalmazott korrekcióra vonatkozik, a felperes az iránymutatás (VI/5330/97. sz. dokumentum) téves értelmezésére és alkalmazására alapítja a 25 %-os átalánykorrekció 2012-es évre történő alkalmazásának feltételei vonatkozásában; e jogalapjával a felperes közelebbről azt állítja, hogy a Bizottság túllépte mérlegelési jogkörének kereteit, megsértve egyidejűleg az arányosság elvét (első rész), továbbá hogy a pénzügyi korrekció számítása hibás (második rész).

A harmadik, a 2013-es kérelmi évre alkalmazott korrekcióra vonatkozó megsemmisítési jogalapot a felperes a korrekció ellentmondásos indokolásának jogellenes és tisztességtelen jellegére, mivel az az iránymutatás (VI/5330/97. sz. dokumentum) téves értelmezésén és alkalmazásán nyugszik, továbbá a megfelelő ügyintézés, az arányosság, a *non bis in idem* elvének, valamint a felperes védelemhez való jogának a megsértésére alapítja.

Ezenkívül, a vidékfejlesztés területén (EMV), 1.+3. tengely, – Beruházásra irányuló intézkedések (2007–2013), alkalmazott pénzügyi korrekcióval kapcsolatban a felperes négy megsemmisítési jogalapra hivatkozik.

A 125. intézkedés tekintetében alkalmazott korrekcióra vonatkozó negyedik és ötödik jogalapját a felperes a jogalap és az indokolás hiányára, valamint ténybeli hibára alapítja, amennyiben a kezelő hatóság feladatkörét teljes körűen és teljesen jogszertűen gyakorolta (negyedik jogalap), és a 2010-es pénzügyi évben kifizetett kiadások tekintetében alkalmazott 506 480,19 euró összegű, 5 %-os pénzügyi átalánykorrekciót az 1290/2005⁽³⁾ rendelet 31. cikkét megsértve alkalmazták, tekintettel arra, hogy azok több, mint huszonnégy hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság a vizsgálatok eredményeit írásban közölte a tagállamokkal.

A hatodik, a 121. intézkedés tekintetében alkalmazott korrekcióra vonatkozó megsemmisítési jogalapot a felperes a határozat jogellenes jellegére alapítja, amennyiben az alkalmazott korrekció és az ennek kiszámítása céljából a 809/2014 rendelet⁽⁴⁾ 63. cikkét analógia útján alkalmazó módszer ellentétes az 1290/2005 rendelet 31. cikkével és az iránymutatással (VI/5330/97. sz. bizottsági dokumentum), és aránytalan eredményekhez vezet a feltárt hibákhoz képest. Másodlagosan, ugyanezen intézkedéssel kapcsolatban, a felperes hetedik jogalapját a megtámadott határozat jogi alapjának és indokolásának hiányára és az útmutató (VI/5330/97. sz. bizottsági dokumentum) megsértésére alapítja.

A felperes nyolcadik megsemmisítési jogalapját egyrészt az EUMSZ 266. cikk megsértésére alapítja a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségével kapcsolatban, miszerint megtesz a Törvényszék ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges minden intézkedést, amennyiben a Bizottság, azzal, hogy nem térítette vissza a Görög Köztársaság számára a 29 366 975,06 euró összeget, nem tett eleget a Törvényszék T-107/14. sz. ügyben hozott ítéletében foglaltaknak, másrészt a megfelelő ügyintézés, a jogbiztonság, valamint a Bizottság és a tagállamok közötti lojális együttműködés elvének megsértésére alapítja.

- ⁽¹⁾ A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a gazdálkodók részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 141., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 44. kötet, 243. o.).
- ⁽²⁾ A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 73/2009 tanácsi rendelet III. címében előírt egységes támogatási rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. október 29-i 1120/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 316., 1. o.)
- ⁽³⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK rendelet (HL L 209, 1. o.).
- ⁽⁴⁾ Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályainak az integrált igazgatási és kontrollrendszer, a vidékfejlesztési intézkedések és a kölcsönös megfeleltetés tekintetében történő megállapításáról szóló, 2014. július 17-i 809/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 227, 69. o.).

2016. május 30-án benyújtott kereset – Sun Media kontra EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)

(T-273/16. sz. ügy)

(2016/C 270/62)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Sun Media Ltd (Central Hongkong, a Kínai Népköztársaság Hongkongi Különleges Közigazgatási Területe) (képviselő: A. Schnider ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: „METAPORN” európai uniós szövegdjegy – 11 819 281. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2016. március 3-án hozott határozata (R 653/2015-2. és R 674/2015-2. sz. egyesített ügyek)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

— az EUIPO-t, és – amennyiben írásban beavatkozik – az EUIPO előtti eljárásban részt vevő másik felet kötelezze a saját költségei viselésére, valamint a felperes részéről a Törvényszék előtti eljárás, valamint az EUIPO előtti fellebbezési eljárás során felmerült költségek megtérítésére.

Jogalapok

- a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 207/2009 rendelet 75. és azt követő cikkeinek megsértése;
- az EUIPO azon kötelezettségének megsértése, hogy hatásköreit az európai uniós jog alapelveivel összhangban gyakorolja.

2016. május 27-én benyújtott kereset – Saleh Thabet kontra Tanács

(T-274/16. sz. ügy)

(2016/C 270/63)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Suzanne Saleh Thabet (Kairó, Egyiptom) (képviselők: B. Kennelly és J. Pobjoy barristerek, G. Martin és M. Rushton solicitorok)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/172/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. március 18-i (KKBP) 2016/411 tanácsi határozatot (HL 2016. L 74., 40. o.) a felperesre vonatkozó részében;
- állapítsa meg, hogy az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 2011/172/KKBP tanácsi határozat (HL 2011. L 76., 63. o.; helyesbítés: HL 2014. L 203., 113. o.) 1. cikkének (1) bekezdése, valamint az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 270/2011/EU tanácsi rendelet (HL 2011. L 76., 4. o.) 2. cikkének (1) bekezdése a felperesre vonatkozó részében alkalmazhatatlan, következésképpen pedig semmisítse meg a (KKBP) 2016/411 határozatot a felperesre vonatkozó részében;
- kötelezze a Tanácsot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Tanács a 2011/172/KKBP határozat (a továbbiakban: határozat) 1. cikkének (1) bekezdése, valamint a 270/2011/EU rendelet (a továbbiakban: rendelet) 2. cikkének (1) bekezdése tekintetében nem határozott meg megfelelő jogalapot. Nincs bizonyíték arra, hogy a Tanács a megtámadott határozat elfogadásával felülvizsgálta a határozat 1. cikke (1) bekezdésének jogalapját a határozat 5. cikkében e tekintetben előírt kifejezett kötelezettség ellenére. Az a tény, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének 2011. március 21-én történő első elfogadásakor lehetett érvényes jogalapja, nem biztosít ennek a rendelkezésnek olyan jogalapot, amelynek érvényességi ideje 2016-ig vagy tovább tart.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperesnek az EUSZ 2. és 3. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. és 48. cikkében szereplő jogait annak megállapításával, hogy Egyiptomban a bírósági eljárások során tiszteletben tartják az alapvető jogokat.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibákat követett el annak a megállapításával, hogy a felperes jegyzékbe vételével kapcsolatos, a határozat 1. cikkének (1) bekezdésében, valamint a rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétel teljesült.

4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Tanács a felperes újabb jegyzékbe vételéhez nem szolgáltatott megfelelő indokokat.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperes védelemhez való jogát, a megfelelő ügyintézéshez való jogot és a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogot. Így különösen a Tanács nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul azt, hogy az újbóli jegyzékbe vétel igazolására szolgáló állítólagos indokok a felperes által az újbóli jegyzékbe vételt megelőzően bemutatott érvekre tekintettel megalapozottak-e.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Tanács indokolás vagy arányosság hiányában megsértette a felperes alapvető jogait, beleértve a tulajdon és a jóhírnév védelméhez való jogát. A (KKBP) 2016/411 tanácsi határozat messzemenő hatásokkal jár a felperesre tulajdonát, valamint világszerte a jóhírnevét illetően. A Tanács nem bizonyította, hogy a felperes pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak a befagyasztása valamely jogszerű célhoz kapcsolódik vagy azt valamely jogszerű cél igazolja, még kevésbé bizonyította azt, hogy a befagyasztás az ilyen céllal arányos.

2016. május 27-én benyújtott kereset – Mubarak és társai kontra Tanács

(T-275/16. sz. ügy)

(2016/C 270/64)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairó, Egyiptom), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairó), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Kairó), Khadiga Mahmoud El Gammal (Kairó) (képviselők: B. Kennelly és J. Pobjoy barristerek, G. Martin és M. Rushton solicitorok)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2011/172/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. március 18-i (KKBP) 2016/411 tanácsi határozatot (HL 2016. L 74., 40. o.) a felperesekre vonatkozó részében;
- állapítsa meg, hogy az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 2011/172/KKBP tanácsi határozat (HL 2011. L 76., 63. o.; helyesbítés: HL 2014. L 203., 113. o.) 1. cikkének (1) bekezdése, valamint az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 270/2011/EU tanácsi rendelet (HL 2011. L 76., 4. o.) 2. cikkének (1) bekezdése a felperesekre vonatkozó részében alkalmazhatatlan, következésképpen pedig semmisítse meg a (KKBP) 2016/411 határozatot a felperesekre vonatkozó részében;
- kötelezze a Tanácsot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Tanács a 2011/172/KKBP határozat (a továbbiakban: határozat) 1. cikkének (1) bekezdése, valamint a 270/2011/EU rendelet (a továbbiakban: rendelet) 2. cikkének (1) bekezdése tekintetében nem határozott meg megfelelő jogalapot. Nincs bizonyíték arra, hogy a Tanács a (KKBP) 2016/411 határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) elfogadásával felülvizsgálta a határozat 1. cikke (1) bekezdésének jogalapját a határozat 5. cikkében e tekintetben előírt kifejezett kötelezettség ellenére. Az a tény, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének 2011. március 21-én történő első elfogadásakor lehetett érvényes jogalapja, nem biztosít ennek a rendelkezésnek olyan jogalapot, amelynek érvényességi ideje 2016-ig vagy tovább tart.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felpereseknek az EUSZ 2. és 3. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. és 48. cikkében szereplő jogait annak megállapításával, hogy Egyiptomban a bírósági eljárások során tiszteletben tartják az alapvető jogokat.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibákat követett el annak a megállapításával, hogy a felperesek jegyzékbe vételével kapcsolatos, a határozat 1. cikkének (1) bekezdésében, valamint a rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétel teljesült.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Tanács a felperesek újabb jegyzékbe vételéhez nem szolgáltatott megfelelő indokokat.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperesek védelemhez való jogát, a megfelelő ügyintézéshez való jogot és a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogot. Így különösen a Tanács nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul azt, hogy az újbóli jegyzékbe vétel igazolására szolgáló állítólagos indokok a felperesek által az újbóli jegyzékbe vételt megelőzően bemutatott érvekre tekintettel megalapozottak-e.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Tanács indokolás vagy arányosság hiányában megsértette a felperesek alapvető jogait, beleértve a tulajdon és a jóhírnév védelméhez való jogukat. A vitatott határozat messzemenő hatásokkal jár a felperesekre tulajdonukat, valamint világszerte a jóhírnevüket illetően. A Tanács nem bizonyította, hogy a felperesek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak a befagyasztása valamely jogszerű célhoz kapcsolódik vagy azt valamely jogszerű cél igazolja, még kevésbé bizonyította azt, hogy a befagyasztás az ilyen céllal arányos.

2016. május 30-án benyújtott kereset – Inpost Paczkomaty kontra Bizottság

(T-282/16. sz. ügy)

(2016/C 270/65)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakkó, Lengyelország) (képviselő: T. Proć ügyvéd [radca prawny])

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Lengyelország által a lengyel posta részére a 2013-tól 2015-ig tartó években az egyetemes szolgáltatásnyújtási kötelezettséggel kapcsolatban felmerült nettó költségek ellentételezése érdekében nyújtani tervezett SA.38869 (2014/N) állami támogatásról szóló, 2015. november 26-i (EU) C(2015) 8236 európai bizottsági határozatot;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének megsértése, a [közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló (2011. évi) európai uniós] keretszabály 19. pontjában (2.6. rész) foglalt követelmények teljesülésének téves megállapítása, a Szerződésben foglalt, a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó elvek megsértése, valamint a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 15., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 71. o.; a továbbiakban: postai irányelv) 7. cikke (2) bekezdésének téves értelmezése

- Az egyetemes szolgáltatásnyújtás finanszírozása érdekében a tagállamok által alkalmazott módszereknek összhangban kell állniuk mind a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, az átláthatóság elvével és az egyenlő bánásmód elvével (ideértve az egyetemes postai szolgáltató versenyeztetési eljárásban való kiválasztására vonatkozó elvet is), amely elvek az EUMSZ-nek a belső piaci szabadságokra vonatkozó rendelkezéseiből következnek, mind pedig az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésével, ami a jelen ügyben nem valósult meg.
2. Második jogalap: a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének megsértése, valamint a [közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló (2011. évi) európai uniós] keretszabály 14. pontjában (2.2. rész) és 60. pontjában (2.10. rész) foglalt követelmények teljesülésének téves megállapítása
- Az Európai Bizottság tévesen indult ki abból, hogy mivel a lengyel postára ruházott közszolgáltatási kötelezettség megfelel a postai irányelvben megállapított követelményeknek, nem szükséges az, hogy a közszolgáltatás iránti szükséglet pontos felmérése céljából nyilvános konzultációt folytassanak vagy más megfelelő eszközt alkalmazzanak, a felhasználók és a szolgáltatók érdekeinek figyelembevétele érdekében.
3. Harmadik jogalap: a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének megsértése, a [közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló (2011. évi) európai uniós] keretszabály 52. pontjában (2.9. rész) foglalt követelmények teljesülésének téves megállapítása, valamint a postai irányelv 7. cikke (1), (3) és (5) bekezdésének megsértése
- Az Európai Bizottság tévesen indult ki abból, hogy a kiegyenlítési alap az egyetemes szolgáltató vagy az ezzel egyenértékű szolgáltatásokat nyújtó bevételeinek maximum 2 %-át kitevő egységes hozzájárulásra tekintettel teljesíti a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos követelményt; a szolgáltatók által kötelezően fizetendő hozzájárulás e százalékos mértéke valamennyi piaci szereplőre egységesen alkalmazandó, ami hátrányos megkülönböztetéshez vezet, mivel az egyetemes szolgáltatók helyzete és az ezzel egyenértékű szolgáltatásokat nyújtók helyzete nem hasonlítható össze.
4. Negyedik jogalap: a postai irányelv 7. cikke (1) bekezdésének megsértése, mivel az Európai Bizottság elfogadja, hogy az egyetemes szolgáltatás költségeit a lengyel postának nyújtott számos kizárólagos és különleges jog révén finanszírozzák
- A postai irányelv 7. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok a postai szolgáltatások kialakításához és nyújtásához már nem biztosítanak kizárólagos vagy különleges jogokat, és ezeket már nem is tartják fenn. A Bizottság ugyanakkor elfogadja, hogy a lengyel posta az általa nyújtott egyetemes szolgáltatásokkal összefüggésben kizárólagos és különleges jogokat kapott.
5. Ötödik jogalap: a Szerződés 102. cikkének a 106. cikk (1) bekezdéssel összefüggésben való megsértése
- A kompenzációs alapba kötelezően fizetendő, aránytalanul magas hozzájárulás a postai piacon „a piac versenyellenes lezárásához” vezet.
6. Hatodik jogalap: az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkének és 17. cikke (1) bekezdésének megsértése
- A megtámadott határozat egy olyan állami támogatási programot (állami támogatási szabályozást) engedélyez, amely végeredményben a felperes tulajdonhoz való jogába való aránytalan beavatkozáshoz és vállalkozási szabadságának aránytalan korlátozásához vezet.
7. Hetedik jogalap: lényeges eljárási szabályok megsértése és a Szerződés 296. cikke szerinti indokolási kötelezettség figyelmen kívül hagyása
- A Bizottság nem állapította meg helyesen a tényállást, és határozatának meghozatalakor gyakran téves tényeket vett alapul. Továbbá a Bizottság azért is megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel – saját határozathozatali gyakorlatával szemben – az elmaradt ajánlati felhívást a versenyre gyakorolt hatásaira tekintettel nem vette terhelő körülményként figyelembe.

2016. május 30-án benyújtott kereset – Inpost kontra Bizottság

(T-283/16. sz. ügy)

(2016/C 270/66)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Inpost S.A. (Krakkó, Lengyelország) (képviselő: W. Knopkiewicz ügyvéd [radca prawny])

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Lengyelország által a lengyel posta részére a 2013-tól 2015-ig tartó években az egyetemes szolgáltatásnyújtási kötelezettséggel kapcsolatban felmerült nettó költségek ellentételezése érdekében nyújtani tervezett SA.38869 (2014/N) állami támogatásról szóló, 2015. november 26-i (EU) C(2015) 8236 európai bizottsági határozatot;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének megsértése, a [közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló (2011. évi) európai uniós] keretszabály 19. pontjában (2.6. rész) foglalt követelmények teljesülésének téves megállapítása, a Szerződésben foglalt, a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó elvek megsértése, valamint a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 15., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 71. o.; a továbbiakban: postai irányelv) 7. cikke (2) bekezdésének téves értelmezése
 - Az egyetemes szolgáltatásnyújtás finanszírozása érdekében a tagállamok által alkalmazott módszereknek összhangban kell állniuk mind a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, az átláthatóság elvével és az egyenlő bánásmód elvével (ideértve az egyetemes postai szolgáltató versenyeztetési eljárásban való kiválasztására vonatkozó elvet is), amely elvek az EUMSZ-nek a belső piaci szabadságokra vonatkozó rendelkezéseiből következnek, mind pedig az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésével, ami a jelen ügyben nem valósult meg.
2. Második jogalap: a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének megsértése, valamint a [közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló (2011. évi) európai uniós] keretszabály 14. pontjában (2.2. rész) és 60. pontjában (2.10. rész) foglalt követelmények teljesülésének téves megállapítása
 - Az Európai Bizottság tévesen indult ki abból, hogy mivel a lengyel postára ruházott közszolgáltatási kötelezettség megfelel a postai irányelvben megállapított követelményeknek, nem szükséges az, hogy a közszolgáltatás iránti szükséglet pontos felmérése céljából nyilvános konzultációt folytassanak vagy más megfelelő eszközt alkalmazzanak, a felhasználók és a szolgáltatók érdekeinek figyelembevétele érdekében.
3. Harmadik jogalap: a Szerződés 106. cikke (2) bekezdésének megsértése, a [közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló (2011. évi) európai uniós] keretszabály 52. pontjában (2.9. rész) foglalt követelmények teljesülésének téves megállapítása, valamint a postai irányelv 7. cikke (1), (3) és (5) bekezdésének megsértése

- Az Európai Bizottság tévesen indult ki abból, hogy a kiegyenlítési alap az egyetemes szolgáltató vagy az ezzel egyenértékű szolgáltatásokat nyújtó bevételeinek maximum 2 %-át kitevő egységes hozzájárulásra tekintettel teljesíti a hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos követelményt; a szolgáltatók által kötelezően fizetendő hozzájárulás e százalékos mértéke valamennyi piaci szereplőre egységesen alkalmazandó, ami hátrányos megkülönböztetéshez vezet, mivel az egyetemes szolgáltatók helyzete és az ezzel egyenértékű szolgáltatásokat nyújtók helyzete nem hasonlítható össze.
4. Negyedik jogalap: a postai irányelv 7. cikke (1) bekezdésének megsértése, mivel az Európai Bizottság elfogadja, hogy az egyetemes szolgáltatás költségeit a lengyel postának nyújtott számos kizárólagos és különleges jog révén finanszírozzák
- A postai irányelv 7. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok a postai szolgáltatások kialakításához és nyújtásához már nem biztosítanak kizárólagos vagy különleges jogokat, és ezeket már nem is tartják fenn. A Bizottság ugyanakkor elfogadja, hogy a lengyel posta az általa nyújtott egyetemes szolgáltatásokkal összefüggésben kizárólagos és különleges jogokat kapott.
5. Ötödik jogalap: a Szerződés 102. cikkének a 106. cikk (1) bekezdéssel összefüggésben való megsértése
- A kompenzációs alapba kötelezően fizetendő, aránytalanul magas hozzájárulás a postai piacon „a piac versenyellenes lezárásához” vezet.
6. Hatodik jogalap: az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkének és 17. cikke (1) bekezdésének megsértése
- A megtámadott határozat egy olyan állami támogatási programot (állami támogatási szabályozást) engedélyez, amely végeredményben a felperes tulajdonhoz való jogába való aránytalan beavatkozáshoz és vállalkozási szabadságának aránytalan korlátozásához vezet.
7. Hetedik jogalap: lényeges eljárási szabályok megsértése és a Szerződés 296. cikke szerinti indokolási kötelezettség figyelmen kívül hagyása
- A Bizottság nem állapította meg helyesen a tényállást, és határozatának meghozatalakor gyakran téves tényeket vett alapul. Továbbá a Bizottság azért is megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel – saját határozathozatali gyakorlatával szemben – az elmaradt ajánlati felhívást a versenyre gyakorolt hatásaira tekintettel nem vette terhelő körülményként figyelembe.

2016. május 23-án benyújtott kereset – Gulli kontra EUIPO – Laverana (Lybera)

(T-284/16. sz. ügy)

(2016/C 270/67)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Diego Gulli (Genova, Olaszország) (képviselők: M. Andreolini és F. Andreolini ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: „Lybera” szóelemet magában foglaló európai uniós ábrás védjegy – 12 155 743. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2016. március 17-én hozott határozata (R 3219/2014-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2016. május 30-án benyújtott kereset – Belga Királyság kontra Európai Bizottság

(T-287/16. sz. ügy)

(2016/C 270/68)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Belga Királyság (képviselők: J.-C. Halleux és M. Jacobs meghatalmazottak, segítőjük: É. Grégoire és J. Mariani ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- elsődlegesen semmisítse meg a Bizottság 2016. március 17-i (EU) 2016/417 végrehajtási határozatát annyiban, amennyiben az 9 601 619,00 eurót (költségvetési jogcím: 6701) kizár az Európai Unió által a Belga Királyságnak nyújtott támogatásból;
- másodlagosan részlegesen semmisítse meg a 9 601 619,00 eurót a közösségi támogatásból kizáró említett határozatot annyiban, amennyiben e határozat magában foglal 4 106 470,02 eurót, amelyben az EMGA előzetesen már részesült;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (HL 2005. L 209., 1. o.) 31. cikke (1) bekezdésének és 32. cikke (8) bekezdésének megsértésére vonatkozik, azon az alapon, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a belga kifizető ügynökségek kifizetései nem feleltek meg a közösségi jognak és hogy a behajtás elmulasztása vagy a szabálytalanság a Bureau d'intervention et de restitution belge-nek (belga támogatásnyújtási és visszatérítési hivatal, BIRB) tulajdonítható szabálytalanság vagy gondatlanság következménye;
2. A második jogalap másodlagosan az 1290/2005 rendelet 31. cikke (2) bekezdésének és az arányosság elvének megsértésére vonatkozik, azon az alapon, hogy a kizárt összeg nem felel meg a feltárt meg nem felelés jelentőségének, és nem vették figyelembe az Európai Uniónak okozott pénzügyi veszteséget.

2016. június 3-án benyújtott kereset – Inox Mare kontra Bizottság

(T-289/16. sz. ügy)

(2016/C 270/69)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Inox Mare Srl (Rimini, Olaszország) (képviselő: R. Holzeisen, ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2015. 11. 26-i OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 – Final Reportot, tekintettel annak súlyosan jogellenes elemeire;
- és, következképpen, semmisítse meg a 2015. 09.12-i THOR (2015) 4257 Recommendation for action to be taken following an OLAF investigation-t;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a megtámadott aktusok azon részei ellen irányul, amelyek megállapítják, hogy a felperes bizonyos évek folyamán kitért a vámok és dömpingellenes vámok megfizetése alól. A felperes kijelenti e tekintetben, hogy számottevő mennyiségben importált inox acélból készült, rögzítésre szolgáló termékeket, megbízva a két Fülöp-szigeteki társaság által szállított termékek állítólagosan Fülöp-szigeteki származását illetően a Fülöp-szigeteki vámhatóság tanúsítványának korrektségében, amíg tudomására nem jutott, hogy az Európai Unió kijátszásra vonatkozó eljárást indít a Fülöp-szigetek vonatkozásában azon gyanú alapján, miszerint a fent jelzett áruk valójában Tajvanból származnak, tehát azokat egyszerűen átszállították Tajvanból a Fülöp-szigeteken keresztül az Európai Unióba.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Első, a kereset tárgyát képező aktusoknak az EUMSZ 263. cikk alapján történő megtámadhatóságára vonatkozó, előzetes jogalap

- A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy a megtámadott aktusok, jóllehet elnevezésükből az ellenkezőjére lehetne következtetni, lényegében csak az olasz vámhatóságok tekintetében rendelkeznek kötőerővel, és fejtenek ki olyan közvetlen joghatásokat, amelyek sértik, a felperes személyes és tényleges érdekeit és jogait, megváltoztatva azok jogi helyzetét, tekintettel (1) a vámoknak, és az ebből következően a tagállamokat terhelő, egyszerűen a vám beszedésére vonatkozó kötelezettségnek az „Unió saját forrásai” jellegére, (2) az OLAF mint olyan igazgatási vizsgálati szerv jellegére, amely az Európai Bizottságot helyettesíti a külső vizsgálatok alkalmával, (3) az Európai Bizottság szerepére, amely az Európai Unió végrehajtási feladattal rendelkező szerve az Európai Unió Vámkódexének alkalmazása során.
- Ebben a jogi összefüggésben az OLAF felperes által megtámadott jogi aktusai EUMSZ 263. cikk alapján fennálló közvetlen megtámadhatóságának tagadása a felperes hatékony jogorvoslathoz való alapvető jogának tagadását, ezzel az EU Alapjogi Chartája 47. cikkének és az EJEE 13. cikkének a megsértését jelentené.

2. A második, a megtámadott aktusok jogellenes elemire vonatkozó jogalap

- A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy a Final Report OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 nem tartalmaz néhány alapvető, a 2013. szeptember 11-i 883/2013 európai parlamenti és tanácsi (EU, EURATOM) rendelet⁽¹⁾ jogalkotója által eltérést nem engedően előírt elemet, ebből eredően súlyosan jogellenes és semmiképpen nem rendelkezik bizonyítóerővel.
- A megtámadott aktus a felperes szerint jogellenes az alábbi elemek miatt: az eljárási garanciákra, a vizsgálattal érintett személyekre, a felperes jogi képviselőinek meghallgatására és az előírt előzetes jogi minősítésre vonatkozó információk hiánya, az illetékes hatóságok felelősségének indokolatlan és ellentmondásos kizárása, az OLAF azon kötelezettségének megsértése, hogy vizsgálatait objektív és pártatlan módon, az ártatlanság védelme elvének tiszteletben tartásával folytassa le, továbbá a pénzügyi jelentésben téves hivatkozás a vizsgálat hiányosságaira.
- A fent bemutatott jogellenes elemek összessége miatt az OLAF Főigazgatósága által az Olasz Köztársaság Vám- és Monópoliumügyi Hivatalának címzett, arra vonatkozó ajánlás, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a vám felperestől való beszedésére, nélkülöz minden jogszabályi feltételt, következképpen jogellenes.

⁽¹⁾ Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 248., 1. o.).

2016. június 7-én benyújtott kereset – Fruits de Ponent kontra Bizottság

(T-290/16. sz. ügy)

(2016/C 270/70)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Spanyolország) (képviselők: M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset abogados)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- kötelezze az Európai Bizottságot azon kár megtérítésére, amelyet az Escarp. S.C.P., az Agropecuaria Sebcar, S.L. és a Rusfal 2000, S.L. szenvedett el a Bizottságnak a 2014-es termelési év során az őszibarack és a nektarin piacán felmerülő zavarokkal kapcsolatos fellépése és mulasztásai, és különösen a 913/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet és a 932/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet elfogadása következtében;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy fizessen meg:
 - az Escarp, S.C.P. részére 121 085,11 eurót, valamint az ezen összeg után járó kiegyenlítő és késedelmi kamatokat,
 - az Agropecuaria Sebcar, S.L. részére 162 540,46 eurót, valamint az ezen összeg után járó kiegyenlítő és késedelmi kamatokat,
 - a Rusfal 2000, S.L. részére 28 808,99 eurót, valamint az ezen összeg után járó kiegyenlítő és késedelmi kamatokat;
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgya azon károknak a megtérítése, amelyet az Európai Bizottságnak a 2014-es termelési év során az őszibarack és a nektarin piacán felmerülő zavarokkal szembeni fellépése és mulasztásai, és különösen, de nem kizárólag a 913/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet⁽¹⁾ és a 932/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet⁽²⁾ elfogadása következtében állítólagosan elszenvedtek.

A felperes a keresetének alátámasztása érdekében egyetlen jogalapra hivatkozik, melynek keretében azt állítja, hogy teljesülnek a közösségi ítélkezési gyakorlatnak az Európai Unió szerződésen kívüli felelősségén alapuló kártérítéshez való jogra vonatkozó feltételei.

E tekintetben a felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság a fellépésével és a mulasztásaival a magánszemélyekre jogokat ruházó, olyan normák kellően súlyos megsértését valósította meg, mint a gondossági kötelezettség elve, a segítségnyújtás és a védelem elve, a megfelelő ügyintézés elve, melyet az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke elismer, valamint végezetül az önkényesség tilalmának az elve.

Ennek oka az, hogy a Bizottság az őszibarack és a nektarin piacán 2014 nyarán felmerülő zavarok elhárítása érdekében hozott intézkedések elfogadásakor:

- olyan válságmechanizmust fogadott el, amelyet korábban saját maga sem tartott megfelelőnek és hatékonynak, mivel azt a termelői szervezetek nem alkalmazzák, tekintettel arra, hogy túl kicsik, és nem rendelkeznek eszközökkel annak alkalmazására,
- nem kért információt a piacra vonatkozóan,
- a kivonási intézkedésekkel kapcsolatos megfelelő információk beszerzése nélkül járt el,
- késedelmesen avatkozott be.

Másrészt a felperes azt kifogásolja, hogy a termékek társfinanszírozott kivonására, a reklámozásra és az ingyened kiosztásra vonatkozó intézkedések objektíve meg nem felelőnek tekinthetők.

A felperes álláspontja szerint ezenfelül a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét.

Másodszor a felperes azzal érvel, hogy a három érintett társaság valós és biztos kárt szenvedett el, amely ezenfelül számszerűsíthető.

Végezetül fennáll az okozati kapcsolat az említett kár és a Bizottság jogellenes cselekménye között.

⁽¹⁾ Az őszibarack- és nektarintermelőknek nyújtandó ideiglenes és rendkívüli támogatási intézkedések megállapításáról szóló, 2014. augusztus 21-i 913/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2014. L 248., 1. o.)

⁽²⁾ Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék termelőinek nyújtandó ideiglenes rendkívüli támogatási intézkedések megállapításáról és a 913/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2014. augusztus 29-i 932/2014/EU felhatalmazáson alapuló Bizottság rendelet (HL 2014. L 259., 2. o.).

2016. június 13-án benyújtott kereset – East West Consulting kontra Bizottság

(T-298/16. sz. ügy)

(2016/C 270/71)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgium) (képviselők: L. Levi és A. Tymen ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;

következésképpen

— állapítsa meg, hogy az Európai Bizottságot szerződésen kívüli felelősség terheli;

— rendelje el, hogy az alperes térítse meg a felperes által elszenvedett károk 496 000 euróra becsült összegét, annak véglegesítésének fenntartásával;

— mindenesetre kötelezze az alperest a költségek összességének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság kellően súlyosan megsértette a jogszabályokat, amikor a Bizottság engedélyezésre jogosult tisztviselői és a végrehajtó ügynökségek által használandó korai előrejelző rendszerről szóló, 2008. december 16-i, 2008/969/EK, Euratom bizottsági határozat (HL 2008. L 344., 125. o.) alapján a felperes vonatkozásában aktiválta a „W3b” figyelmeztető jelzést a korai előrejelző rendszerben (KER), a Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által folytatott vizsgálat következtében, amely fényt derített a felpereshez, mint a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem megerősítését szolgáló projekttel kapcsolatos szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési eljárás ajánlattevőjéhez fűződő kockázat szintjére. Ez a jogalap öt részből áll:

— Az első rész, amely szerint a felperessel kapcsolatos figyelmeztető jelzés KER-be való bejegyzéséről szóló határozat (a továbbiakban: KER-határozat) jogellenes, amennyiben nincs jogalapja, sérti az EUSZ 5. cikket és az ártatlanság vélelméhez való alapvető jogot;

- A második rész, amely szerint a KER-határozat jogellenes, amennyiben sérti a jogbiztonság elvét a „W3b” figyelmeztető jelzésre vonatkozó feltételek kapcsán;
 - A harmadik rész, amely szerint a KER-határozat jogellenes, amennyiben az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének, a megfelelő ügyintézés elvének, a védelemhez való jognak, a meghallgatáshoz való jognak és az indokolási kötelezettségnek a megsértését eredményezi;
 - A másodlagosan felhozott negyedik rész, amely szerint a Bizottság megsértette a KER-határozatot, a Charta 41. cikkében rögzített indokolási kötelezettséget, a gondossági kötelezettséget és az arányosság elvét;
 - Az ötödik rész, amely szerint a Bizottságnak a megállapodás megtagadására vonatkozó indokai nem jogszerűek, mivel sértik a pályázati kiírást.
2. A második, a felperes által elszenvedett károkra, valamint a Bizottság felróható magatartása és e károk közötti okozati összefüggésre alapított jogalap.

A Törvényszék 2016. június 6-i végzése – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej kontra ECHA

(T-560/12. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Az eljárás nyelve: lengyel

A hatodik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 79., 2013.3.16.

A Törvényszék 2016. június 1-jei végzése – Laboratoire Nuxe kontra EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)

(T-537/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Az eljárás nyelve: angol

A hetedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 329., 2014.9.22.

A Törvényszék 2016. május 31-i végzése – Laboratorios Thea kontra EUIPO – Sebapharma (Sebacur)

(T-84/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Az eljárás nyelve: angol

A nyolcadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 118., 2015.4.13.

KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK

A Közzolgálati Törvényszék (egyesbíró tanács) 2016. június 14-i ítélete – Fernández González kontra Bizottság

(F-121/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Közzolgálat — Ideiglenes alkalmazott — Valamely európai biztos kabinetjében foglalkoztatott alkalmazott — Ideiglenes alkalmazott felvétele az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének b) pontja alapján — A Bizottsággal fennálló bármely munkaviszony megszakítása hat hónapra — Versenyvizsga sikeres pályázója hiányában az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének b) és d) pontja alapján ideiglenes alkalmazottak felvételéről szóló 2005. július 28-i D (2005) 18064 bizottsági feljegyzés 3.2. pontja)

(2016/C 270/75)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Elia Fernández González (Brüsszel, Belgium) (képviselők: M. Casado García-Hirschfeld és É. Boigelot ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: C. Berardis-Kayser és G. Berscheid meghatalmazottak, D. Waelbroeck és A. Duron ügyvédek)

Az ügy tárgya

A felperes által a COM/2014/2036 álláshirdetésre benyújtott pályázatát azon az alapon elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelem, hogy a korábban AT2c besorolási fokozatú szerződéssel rendelkező alkalmazott nem tartotta tiszteletben a Humánerrőforrás-ügyek főigazgatóság 2005. július 28-i D(2005) 18064 feljegyzésének azon előírását, hogy a felvételét megelőzően hat hónapig köteles megszakítani a szerződéses viszonyát; valamint az állítólagosan bekövetkezett vagyoni és nem vagyoni károk megtérítése iránti kérelem .

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Közzolgálati Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni az Elia Fernández Gonzálezél felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 354., 2015.10.26., 57. o.

A Közzszolgálati Törvényszék (egyeb bíró) 2016. június 10-i ítélete – HI kontra Bizottság(F-133/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Közzszolgálat — Tisztviselők — A személyzeti szabályzat 11. cikke — Lojalitási kötelezettség — 11a. cikk — Összeférhetetlenség — Az unió által finanszírozott projekt nyomán követéséért felelős tisztviselő — E tisztviselő és az említett projektért felelős társaság által a projekt céljaira felvett munkavállaló közötti rokoni viszony — Fegyelmi eljárás — Fegyelmi szankció — Visszaminősítés — A fegyelmi tanács összetételének jogszerűsége — Indokolási kötelezettség — Az eljárás időtartama — Észszerű határidő — A védelemhez való jog megsértése — A non bis in idem elv — Nyilvánvaló értékelési hiba — A szankció arányossága — Enyhítő körülmények)

(2016/C 270/76)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: HI (képviselő: M. Velardo ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: C. Ehrbar és F. Simonetti meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Azon bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem, amely a felperessel szemben két besorolási fokozattal való állandó visszaminősítés intézkedést rendel el az összeférhetetlenségi helyzetre vonatkozó vizsgálat nyomán, valamint az állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Közzszolgálati Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) HI maga viseli saját költségeit és köteles viselni az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 414., 2015.12.14., 45. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU